

ἍΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΚΩΔΙΚΟΣ 4252

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Έγκύκλιος Χριστουγέννων:
«Τὸ Ἀρχέτυπὸν μας καὶ ἡ διαφύλαξις ἀπὸ τὰ Εἶδωλα» 233
- Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις 236
- Ἡ Ὀρθόδοξος Κοινότης τῶν Ἐνισταμένων στὸ Πρέσωβ τῆς Σλοβακίας 237
- Ἐπίσκεψις στὴν Βουλγαρία 238
- Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐνισταμένων στὴν Ἀμερικὴ 239
- Ἡ τακτικὴ ἐτήσιος Συνεδρίασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων 240
- Ἀπὸ τὰ Θαύματα τῶν Ἁγίων τῆς Μονῆς μας 241
- Ἡ Συμμετοχὴ στὸ «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν»
ὡς Ἐκκλησιολογικὴ Αἵρεσις (Α΄) 242
- Ἡ Πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης 244
- Τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, Ἱεραποστολικὴ ἔκδοσις γιὰ τὴν Ἀφρικὴ 246
- Ἡ μεγάλη εορταστικὴ Ἐκδήλωσις «Εὐχαριστήρια 2005» 247
- Ἡ Χειροτονία τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ἀλανίας κ. Γεωργίου 250
- «Εἶπε Γέρων» - Πνευματικὲς Νοουθεσίαι τοῦ Ὁσίου Παχωμίου τοῦ ἐν Χίω 256

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2006

Ἐπικαιρὸς ἔκδοσις: «ΟΧΙ στὰ Χριστούγεννα

τῆς Παγκοσμιοποίησης καὶ τῆς Νέας Ἐποχῆς»

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Νεοὶ Ἱεράρχαι Φάτιος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός. Ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἡ Ἱερά Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, Ὀκτώβριος 2005.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρός δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερά Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης - Διευθυντής:
Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς:
210 2411380. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@hol.gr • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο:
www.synodinresistance.gr • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γ. Κουκουδάκης, Βουλγαροκτόνου 40, τηλ.:

Τὸ Ἀρχέτυπόν μας καὶ ἡ διαφύλαξις ἀπὸ τὰ Εἶδωλα

Ἡ ἐνίδρυσις τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς καρδίας μας

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ·

**α. Ἡ «εἰσαγωγή τοῦ Πρωτοτόκου
εἰς τὴν οἰκουμένην»¹**

Ας προσκυνήσωμεν καὶ τὴν ἡμέραν αὐτὴν μὲ ἱερὸν δέος καὶ θαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τὸν Σωτῆρα μας Ἰησοῦν Χριστόν, χωρὶς κανένα δισταγμὸν ἐπειδὴ διατελεῖ ὑπὸ συνθήκας τόσοσιν ταπεινάς.

Εὐρίσκεται, ὡς Θεός, «εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς»²· ἀναπαύεται, ὡς Θεάνθρωπος, εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἀχράντου Αὐτοῦ Μητρός.

Εἶναι ταυτοχρόνως ὁ «Πρωτότοκος»¹ καὶ ὁ «Μονογενής»³, ὁ Ὅποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Πατέρα πρὸ πάσης κτίσεως· εἶναι «ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ»⁴, ἡ ἀναρχος καὶ δημιουργικὴ αἰτία καὶ ἀρχὴ τῆς ὁρατῆς καὶ ἀοράτου δημιουργίας· εἶναι «ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Ἐσχάτος»⁵, ὁ Ὅποῖος ὑπάρχει προαιωνίως πρῶτος ἀπὸ ὅλα, καὶ περικλείει εἰς τὴν ἄπειρον Αὐτοῦ ὑπαρξίν καὶ παρουσίαν τὰ πάντα!

Σήμερον λοιπόν, δικαίως χορεύει καὶ πανηγυρίζει ἡ Κτίσις, διότι ἀποκαλύπτεται τὸ μέγα καὶ ὕψιστον Μυστήριον τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας, τὸ «προεγνωσμένον πρὸ καταβολῆς κόσμου»⁶· σήμερον, «εἰσάγεται ὁ Πρωτότοκος εἰς τὴν οἰκουμένην»¹, συμφώνως πρὸς τὴν προαιώνιον βουλήν τοῦ Θεοῦ· σήμερον, γεννᾶται τὸ Ἀρχέτυπόν μας, ὁ ὄντως Ἀνθρωπος, ὁ Θεάνθρωπος!

Ὁρθῶς καὶ λίαν ἐπιτυχῶς καλεῖται

ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας ἡ μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ὡς «Γενεθλίος Ἡμέρα τῆς Ἀνθρωπότητος»⁷, διότι ἔκτοτε γεννῶνται οἱ πραγματικοὶ ἄνθρωποι.

Ὁ ἄνθρωπος δύναται πλέον νὰ ἐπιτύχη τὴν ὀλοκλήρωσίν του, δηλαδὴ νὰ χριστοποιηθῆ, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐνώνεται μὲ τὸν Θεάνθρωπον Χριστόν καὶ γίνεται κατὰ χάριν Θεός.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ·

**β. Τὸ «μακάριον»
καὶ «προεπινοούμενον τέλος»⁸**

Ὅσοι Χριστιανοὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς καθάρσεως καὶ τοῦ φωτισμοῦ ἀκούουν μυστικῶς κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ τόσοσιν γνώριμος φωνὴ τοῦ Πατρὸς: «**Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα**»⁹!

Ἡ φωνὴ αὐτὴ, ἡ ὅποια θὰ ἀκουσθῆ τόσοσιν κατὰ τὸ Βάπτισμα, ὅσον καὶ κατὰ τὴν Μεταμόρφωσιν, εἶναι ἡ πλέον χαρμόσυνος, ἀπὸ ὅσας ποτὲ ἔχουν ἀκουσθῆ ἀπὸ τὸν Οὐρανόν!

Ὁ ἀναρχος Πατὴρ «εὐδόκησε»!... Τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ «Πρωτότοκος», μὲ τὴν «εὐδοκίαν», δηλαδὴ τὸ πρῶτον καὶ προηγούμενον θέλημα τοῦ Πατρὸς, τὸ ὅποῖον ἀπορρέει ἀπὸ τὴν

ἄμετρον ἀγαθότητα καὶ ἀγάπην Του καὶ σφοδρὰν ἐπιθυμίαν Του νὰ εὐεργετῇ, ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος.

Ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὸ Μυστήριον τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας τοῦ Υἱοῦ ἦτο τὸ προηγούμενον θέλημα τοῦ Πατρὸς, οἱ Ἅγιοι μᾶς διδάσκουν, ὅτι *«διὰ τοῦτο καὶ προεγνώσθη καὶ προωρίσθη πρὸ τῆς προγνώσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ ὄλων τῶν ἄλλων κτισμάτων νοητῶν τε καὶ αἰσθητῶν»* καὶ περαιτέρω, *«ὅλα τὰ ἄλλα κτίσματα καὶ προεγνώσθησαν καὶ προωρίσθησαν [ὑπὸ τοῦ Πατρὸς] νὰ δημιουργηθοῦν διὰ τὸ μέγα μυστήριον τῆς τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ Του ἐνανθρωπήσεως»*¹⁰.

Τὸ Μυστήριον τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας εἶναι λοιπὸν *«Ἀρχὴ καὶ Μέσον καὶ Τέλος ὄλων τῶν Κτισμάτων νοητῶν τε καὶ αἰσθητῶν καὶ μικτῶν»*¹⁰. εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος· εἶναι τὸ *«μακάριον»* καὶ *«προεπινοούμενον τέλος»*, *«ὁ τῆς ἀρχῆς τῶν ὄντων προεπινοούμενος θεῖος σκοπός»*, μὲ πρῶτιστον κινητικὸν αἴτιον αὐτὸν *«τὸν ἐνδότατον πυθμένα τῆς πατρικῆς ἀγαθότητος»*⁸.

Χορεῖ λοιπὸν δικαίως, ἐπαναλαμβάνω, καὶ πανηγυρίζει ἅπανα ἡ Κτίσις σήμερον, διότι ἡ Σάρκωσις τοῦ Λόγου, ἡ ἔνωσις θείας καὶ ἀνθρωπίνης φύσεως εἰς τὴν ὑπέρθρον ὑπόστασιν τοῦ *«Πρωτοτόκου»* καὶ *«Μονογενοῦς»*, ἔγινεν ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ αἰτία νὰ προγνωσθῶν καὶ προορισθῶν καὶ νὰ κτισθῶν πάντα τὰ Δημιουργήματα· ἐχάρισεν ἐνδιαμέσως εἰς μὲν τοὺς Ἀγγέλους ἀτρεψίαν καὶ ἀκινήσιαν εἰς τὸ κακόν, εἰς δὲ τοὺς ἀνθρώπους τὸ *Ἀρχέτυπον* αὐτῶν, διὰ τοῦ Ὁποίου ἀνακαινίζονται καὶ *χριστοποιοῦνται*· εἶναι δὲ καὶ τέλος, *«τὸ ὕστατον πάντων, μεθ' ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο ἀνώτερον»*, ἐφ' ὅσον αὐτὸ *«ἔγινε καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς ὅλην τὴν Κτίσιν, τελείωσις καὶ θέωσις καὶ δόξα καὶ μακαριότης»*, ἐπίσης δὲ ἐπειδὴ τοῦτο

*«ἔγινεν ἔνωσις Κτίστου καὶ κτισμάτων, καὶ δόξα τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, δοξασθέντος, οὐχὶ διὰ ψιλῶν κτισμάτων, ἀλλὰ δι' αὐτοῦ τοῦ κατ' οὐσίαν Υἱοῦ καὶ Λόγου Του, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων φορέσαντος»*¹⁰.

Ἄγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα·

γ. «Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων»¹¹

Ἡ ἀγιοπάτη Ἐκκλησία μας ὑπενθυμίζει συνεχῶς καὶ μάλιστα σήμερον τὴν μεγάλην καὶ σωτηριώδη ἀλήθειαν, ὅτι *«ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται»*¹².

Ὁ Ἀδὰμ ἐματαίωσε προσωρινῶς τὸ *σχέδιον* τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν θέωσιν τοῦ ἀνθρώπου, διότι πλανηθεὶς ὑπὸ τοῦ σατανᾶ, ἔδωσεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ἀπεφάσισεν αὐτὸς διὰ τὸν τρόπον καὶ τὸν δρόμον τῆς τελειώσεως καὶ θεώσεώς του.

Ἡ αὐτάρκεια ὅμως αὐτῆ καὶ ἡ αὐτοεκτίμησις, ἡ αὐτο-πεποιθήσις καὶ ἡ πίστις εἰς τὴν δῆθεν αὐτο-δυναμίαν του, ἔγινεν ἡ ἀπαρχὴ νὰ στηλωθοῦν καὶ ἐνιδρυθοῦν εἰς τὴν καρδίαν του ἀναρίθμητα *εἰδῶλα*.

Τοιουτοτρόπως, ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ νὰ λατρεῖ τὸν Θεὸν καὶ Δημιουργόν του, λατρεῖ τὰ εἰδῶλα τῶν παθῶν του καὶ τὸ φοβερότερον καὶ ἀπεχθέστερον: λατρεῖ τὸν ἑαυτὸν του, δηλαδή *αὐτοειδωλοποιεῖται!*

Δυστυχῶς, τοῦτο συμβαίνει ἀκόμη καὶ μὲ τοὺς Χριστιανούς, παρ' ὅλον ὅτι διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος ἀπετάχθησαν τῷ σατανᾶ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ· ὁ κίνδυνος καὶ ὁ πειρασμὸς τῆς *ειδωλολατρίας* εἶναι πάντοτε παρῶν, ὑφέρει μέσα εἰς τὴν καρδίαν μας.

Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς μᾶς ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν καὶ μᾶς προτρέπει στοργικῶς:

«Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων»¹¹!

Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ἐκ τῶν «εἰδώλων» δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμᾶται, διότι ὀπως μᾶς διαθεβαιώνουν οἱ Ἅγιοι- «κάθε ἐμπαθῆς ἄνθρωπος ἔχει εἶδωλον εἰς τὴν ψυχὴν του τετυπωμένον τὸ πάθος ἐκεῖνο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον νικάται καὶ κυριεύεται, καὶ τοῦτο προσκυνεῖ καὶ λατρεῖ ὡσάν Θεόν του: «εἰς ὃ πρᾶγμα ἡ καρδιά τινος δέδεται, καὶ ὅπου ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, ἐκεῖνο ἐστὶν αὐτοῦ ὁ Θεός»¹³.

Τὸ λυπηρὸν εἶναι, ὅτι ἐνῶ ἡ καρδιά μας πρέπει νὰ εἶναι «κατοικητήριον»¹⁴ καὶ θρόνος τοῦ Χριστοῦ· ἐνῶ ὁ νοῦς μας πρέπει νὰ εἶναι «νοῦς Χριστοῦ»¹⁵, εἰς τὴν πρᾶξιν συμβαίνει συνήθως τὸ ἀντίθετον: τὰ πάθη τοῦ νοῦ, οἱ πονηροὶ λογισμοὶ καὶ τὰ ἐμπαθῆ εἰδῶλα τῆς φαντασίας μας, ὡς ἄλλα «βδελύγματα τῆς ἐρημώσεως ἐστῶτα ἐν τόπῳ ἀγίῳ»¹⁶, ἐκτοπίζουσιν τὸν Θεὸν καὶ διώκουν ἀπὸ τὴν ψυχὴν μας τὴν καθαρότητα καὶ τὸν ἁγιασμόν.

Ἄρά γε, πῶς θὰ «φυλάξωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων»¹¹ τούτων, ὥστε εἰς τὴν καρδίαν μας νὰ ἔχωμεν διαρκῶς «ἐστηλωμένον καὶ ἐνδριμμένον» μόνον τὸ Ἄρχετύπον μας, τὸν Θεάνθρωπον, ὁ Ὅποιος θὰ μᾶς χαριτώσῃ καὶ θεώσῃ;

Ἀπαιτεῖται, μᾶς λέγουν οἱ Ἅγιοι, συνεχῆς ἀγὼν ἐσωτερικὸς καὶ ἐξωτερικὸς· φυλακὴ τῶν αἰσθήσεων καὶ τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας· νῆψις καὶ ἐγρήγορσις· διαρκῆς αὐτοκριτικὴ, αὐτομεμφία καὶ μετάνοια· συνεχῆς κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων· πορεία σταθερὰ ἐν σταυρῷ καὶ ἀσκήσει μετὰ καρδίας συντηρημένης καὶ τεταπεινωμένης...

Καὶ τέλος, μᾶς διδάσκουν οἱ νηπτικοὶ Πατέρες, «ὅποιος ἀγαπᾷ νὰ ἐλευθερωθῇ εὐκόλως ἀπὸ τὰ ἐμπαθῆ εἰδῶλα τῆς ἁμαρτίας», τὰ ὁποῖα ἐστήσαν οἱ δαί-

μονες διὰ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν εἰς τὴν ψυχὴν του, «ἄς συνηθίσῃ νὰ ἐμβάζῃ τὸν νοῦν του μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ νὰ λέγῃ μετὰ τὸν ἐνδιάθετον λόγον τὴν σωτήριον ταύτην εὐχὴν: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με!»¹³.

Αὐτὴ ἡ νοερὰ ἐργασία, ὅταν χρονίσῃ καὶ ἐγκαθιδρυθῇ σταθερὰ μέσα μας, καθαρίζει, ἐξαγνίζει καὶ φωτίζει τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μας τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ εἴμεθα πλέον **ναοὶ ἅγιοι** τοῦ Θεοῦ, τοῦ Φιλανθρώπου Πατρός, τοῦ Σαρκαθέντος Λόγου καὶ τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος, τῆς μιᾶς ἐν τριάδι μοναρχικωτάτης Θεότητος· εἰς τὴν Ὅποιαν, πρέπει πᾶσα δόξα καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

Ἄγια Γέννησις τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2005

Εὐχέτης πρὸς ἐνανθρωπήσαντα Κύριον
Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Πρβλ. Ἐβρ. α' 6. / 2) Ἰωάν. α' 18. / 3) Ἰωάν. α' 14, 18· γ' 16, 18. / 4) Ἀποκαλ. γ' 14. / 5) Ἀποκαλ. β' 8. / 6) Α' Πέτρ. α' 20. / 7) Μ. Βασιλείου, PG τ. 31, στλ. 1473A. / 8) Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, PG τ. 90, στλ. 621A. / 9) Β' Πέτρ. α' 17. / 10) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐρημνεία εἰς τὸ Β' Πέτρ. α' 17. / 11) Α' Ἰωάν. ε' 21. / 12) Ἐορτῆς Εὐαγγελισμοῦ, Δοξαστικὸν Αἶνων. / 13) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐρημνεία εἰς τὸ Α' Ἰωάν. ε' 21, με ἀναφορὰν εἰς τὸν Ὁσιον Μακάριον τὸν Μέγαν. / 14) Πρβλ. Ἐφεσ. γ' 17. / 15) Α' Κορινθ. β' 16. / 16) Πρβλ. Μαθ. κδ' 15· Μάρκ. ιγ' 14. ■ Βλ. τὴν πολὺ ὠραία τροπολογικὴ ἐρημνεία ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, Περί Ἀγάπης, Β', § λα'.

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

ΤΗΝ Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 12.9.2005 ἐκ.ἡμ., ἐπανηγύρισε στὴν ἐπέτειο τῶν Ἐγκαινίων τοῦ τῷ Ἱερῷ Προσκύνημα τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης παρὰ τὸν Πύργον Ἡλείας.

Στὴν ἐόρτιο Θεία Λειτουργία προΐστατο ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Προσκυνηματος Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος καὶ ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἀθανάσιος Κανατσούλης ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, παρέστησαν δὲ πολλοὶ εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

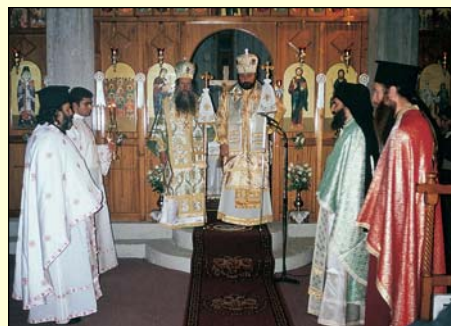

ΤΗΝ Κυριακὴ,

26.9.2005 ἐκ.ἡμ., ἐτέλεσε τὴν Ἑορτὴ καὶ Πανηγυρὶ Αὐτῆς ἡ Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Γοργοεπηκόου στὸ Πεταλίδι Μεσοσηνίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ Μετόχιο στὴν Ἑλλάδα τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσοστόμου.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανὸς μετὰ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Σύδνεϋ κ. Χρυσόστομο, τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο καὶ ἄλλους Κληρικούς μας, τῇ συμμετοχῇ μεγάλου πλήθους προσκυνητῶν, καθὼς καὶ τοῦ Ἀξιότιμου κ. Δημάρχου τοῦ Πεταλιδίου.

ΤΗΝ 8.11.2005 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε ἡ Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγελῶν Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Ταξιαρχία Μοναχῆ, τελεσεθίσσης ἱερᾶς Ἀγρυπνίας.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μετὰ τὸν νεοχειροτόνητο Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Ἀλανίας κ. Γεώργιο ἀπὸ τὴν Νότιο Ὀσσετία καὶ μετὰ ἄλλους Κληρικούς μας, ἐνῶ παρίστατο συμπροσευχόμενοι στὸ ἱερὸ Βῆμα ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανὸς καὶ ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ κ. Χρυσόστομος.

Ἐφαλε κατανυκτικὰ ὁ Χορὸς τῶν Μοναζουσῶν τῆς Μονῆς, παρέστησαν δὲ πολλοὶ εὐλαβεῖς φιλο-αγγελῖται καὶ φιλομόναχοι προσκυνηταί στὸ ἀνθηρὸ αὐτὸ Σεμνεῖο, τὸ ὁποῖο ἡγίασε μετὰ τὴν ἀγγελικὴ βιοτὴ τῆς ἡ ὀσιωτάτης Γερόντισσας Κυπριανῆς Μοναχῆς, Κτιτορίσσης καὶ πρώτης Καθηγουμένης († 2000).

Ἡ Ὁρθόδοξος Κοινότης τῶν Ἐνισταμένων στό Πρέσωβ τῆς Σλοβακίας

ΤΗΝ Παρασκευή, 1.10.2005 ἐκ.ἡμ., ἐτελέσθη ἡ πρώτη Βάπτισις προσηλύτου στό Ἱερὸ Ναῦδριο τῆς Ὀσίας Ξένης τῆς Ρωσίδος στό Πρέσωβ τῆς Σλοβακίας, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ τὴν ἔδρα τῆς Κοινότητος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων στὴν χώρα αὐτῆ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Ὁ Ἐφημέριος π. Βλαδίμηρος Μοχορίτα ἐβάπτισε ἕναν πρῶην Λουθηρανό, 62 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τὸ Τίμιο Λεῖψανο τοῦ Ὁποίου εὐρίσκεται ἀποθετησαρισμένο στὴν πρωτεύουσα τῆς χώρας αὐτῆς Μπρατισλάβα. Ὁ νεοφώτιστος ἀδελφός μας Ἰωάννης πάσχει ἀπὸ καρκίνο, ὅπως τοῦ διέγνωσαν πρὸ μηνῶν. Μετὰ τὴν Βάπτισι καὶ τὸ ἱερὸ Χρῆσμα, ἔχει τὴν ἀκράδαντη πίστι ὅτι ἐτοιμάσθηκε πνευματικὰ μὲ τὸν καλλύτερο τρόπο καὶ ἔτσι τώρα δὲν φοβεῖται πλέον τὸν θάνατο!...

Στὸ εὐφρόσυνο αὐτὸ γεγονός ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Ἱερέας μας ἀπὸ τὴν Τσεχία Αἰδεσιμ. π. Ἱερεμίας Τσάκ, ἐνῶ παρέστη ὡς Ἀνάδοχος ἡ Πρεσβυτέρα Ἀνδρέα, σύζυγος τοῦ π. Βλαδίμηρου.

• **Τὴν ἐπομένη, 2.10.2005 ἐκ.ἡμ.,** ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἐωρτάσθη ἐπίσημα μὲ συλλεῖτουργο τῶν πατέρων Βλαδίμηρου καὶ Ἱερεμίου, σὲ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς,

εἰρήνης καὶ ὁμονοίας. Μεταξὺ τῶν παρισταμένων ὀλίγων πιστῶν μας ἦταν καὶ ἕνας ἀπὸ τὴν Κρακοβία τῆς Πολωνίας.

• **Ἐπίσης, τὴν Κυριακὴ, 3.10.2005 ἐκ.ἡμ.,** συνεχίσθηκε ἡ πνευματικὴ ἐόρτιος λειτουργικὴ πανδαισία, πρὸς στηριγμὸν καὶ παρηγορίαν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνισταμένων Τσεχίας-Σλοβακίας.

Αὐστρία

Ἀρχάς Νοεμβρίου, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Φανουρίου στὴν Βιέννη, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Λακεδαιμονίας κ. Συμεών, Ἐξάρχος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Αὐστρία, ἐδέχθη στὴν Ἐκκλησιαστικὴ μας Δικαιοδοσία Καθηγητὴν Πανεπιστημίου ἐκ τῆς Μπρατισλάβας τῆς Σλοβακίας, ἀνήκοντα μέχρι τοῦδε σὲ ὀρθόδοξη Οἰκουμενιστικὴ Δικαιοδοσία. Στὸ χαρμόσυνο αὐτὸ γεγονός παρέστησαν καὶ ἕτεροι εὐσεβεῖς, ἀκόμη δὲ καὶ προσκνηται ἐξ Ἑλλάδος.

Ἐπίσκεψις στὴν Βουλγαρία

ΚΑΤΑ τὴν διάρκεια τοῦ πολυ-ήμερου ταξιδίου τους ἀπὸ τὴν Ἔτνα τῆς Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α. ἕως τὴν Ἑλλάδα, προκειμένου νὰ συμμετάσχουν στὴν ἐτήσιο Συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων καὶ στὴν Πανήγυρι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἔτνα κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Βοηθός του Ἐπίσκοπος Θεοφιλ. Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, ἐπισκέφθηκαν τὴν Ἀδελφὴ Ἐκκλησία τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας, ὅπου ἐφιλοξενήθησαν μετὰ πολλὴ ἀδελφικὴ ἀγάπη ἀπὸ τὸν Προϊστάμενο Αὐτῆς Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Τριάδιτσα κ. Φώτιο καὶ τὸ εὐσεβὲς Ποίμνιό του.

Ἐλάχιστο μετὰ τὴν ἀφιξί τους, οἱ Ἀρχιερεῖς ἐξ Ἀμερικῆς προσεκλήθησαν στὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου στὸ Κνιάζεβο τῆς Σόφιας, ὅπου ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἔτνα κ. Χρυσόστομος ἐτέλεσε Τρισάγιο στὸν τάφο τῆς μακαριστῆς Καθηγουμένης τῆς Μονῆς αὐτῆς Γεροντίσσης Σεραφείμας, κατὰ κόσμον Πριγκιπίσσης Ὀλγας Λίβεν, ἡ ὁποία ἐκοιμήθη πέρυσι. Ὁ τάφος περιβάλλεται ἀπὸ ἕξοχο εἰδικὸ στέγαστρο, σὲ μορφὴ Παρεκκλησίου, διακοσμημένο μετὰ ὡραῖες ἀγιογραφίες τῆς Ἀδελφότητος τῆς Μονῆς.

Τὴν Κυριακὴ, 26.9.2005 ἐκ.ἡμ., τῆς Μεταστάσεως τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, οἱ Ἀρχιερεῖς ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ συνελειτουργήσαν μετὰ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Τριάδιτσα κ. Φώτιο καὶ Κληρικούς αὐτοῦ στὸν θαυμάσιο Καθεδρικό Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Σόφια.

• **Ὁ Σεβασμ.** Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα κ. Φώτιος συναντήθηκε καὶ πάλι μετὰ τοὺς φιλοξενουμένους του Ἀρχιερεῖς στὴν Ἑλλάδα πλεόν, ὀλίγες μόνον ἡμέρες ἀργότερα, κατὰ τὴν λαμπρὰν Πανήγυριν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, στὴν ὁποίαν ἐπίσης συμμετεῖχε.

Βιβλιοπωλεῖον – Ἐκκλησιαστικὰ εἶδη

«NEON ΘΑΒΩΡ»

Ἐρθόδοξα βιβλία - Ἐκδόσεις -
Ἀγιογραφίες - Εἰκόνες
→ Διατίθενται καὶ ὅλες οἱ ἐκδόσεις καὶ οἱ ὀπτικο-ακουστικὲς παραγωγὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς Ἀττικῆς.

- Χαλκοκονδύλη 46,
- τηλ./fax: 210 5227096

Ἐκ τῆς ζωῆς τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Ἀμερική

Πανήγυρις Ναοῦ

ΤΗΝ 2.10.2005 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε καὶ ἡ Ἐνορία τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Ἔτνα Καλιφορνιας.

Στὴν Θεία Λειτουργία προΐστατο ὁ Ἐφημέριος Αὐτῆς Πρωτοπρεσβύτερος π. Δαβὶδ Κόουνι καὶ ἔλαβαν ἐπίσης μέρος ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιος, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, καὶ οἱ δύο Ἱερομόναχοι τῆς Μονῆς π. Γρηγόριος καὶ π. Πατάπιος, ὁ Ἱεροδιάκονος π. Νεκτάριος καὶ ἓνας Ὑποδιάκονος, καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ Αἰδεσιμ. π. Γεώργιος Μαυρομάτης, Ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἐλισάβετ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐδώρηθη τοιχογραφία (φρέσκο) τῆς Ἁγίας Ταπεινώσεως γιὰ τὴν Ἁγία Πρόθεσι τοῦ Ναοῦ στὸ ἱερὸ Βῆμα, ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Μονῆς τῆς Ἁγίας Ἐλισάβετ.

Βάπτισις

ΤΗΝ 1.11.2005 ἐκ.ἡμ., ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἔτνα κ. Χρυσόστομος ἐτέλεσε τὴν Βάπτισι τῶν διδύμων τέκνων ζεύγους ἐνοριτῶν τοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν Ἔτνα. Τὰ δίδυμα ἀδελφάκια ἔλαβαν τὰ ὀνόματα τῶν ἐορταζομένων τὴν ἡμέρα ἐκείνη Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ. Ἀνάδοχοι παρέστησαν ὁ Ἐφημέριος τῆς Ἐνορίας π. Δαβὶδ καὶ ἡ σύζυγός του Πρεσβυτέρα Ἰουλιανή.

Περὶ τῆς στάσεως μέσα στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ

Στὸν Ναό, ὅταν ὁ διάβολος σοῦ κλείνῃ τὰ αὐτιά καὶ τὰ μάτια, προσπάθησε νὰ λέγῃς τὴν Προσευχὴ τοῦ Ἰησοῦ. Νὰ δίδῃς προσοχὴ στὴν δύναμι τῶν Καθισμάτων τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ θὰ σοῦ φέρουν μεγάλη γλυκύτητα. Ὑπάρχει πολὺ ὁμορφιὰ καὶ γλυκύτητα σὲ αὐτά, ἢ ὅποια θὰ διώχνῃ τὸν ὕπνο καὶ τὴν ἀπελπισία.

Ὅσιος Ἀνατόλιος τῆς Ὀπτινα

Ὁ Ναὸς εἶναι γιὰ μᾶς ἓνας ἐπίγειος οὐρανὸς, ὅπου ὁ Θεὸς ὁ Ἴδιος κατοικεῖ καὶ ἐπιβλέπει σὲ ὅσους στέκονται ἐκεῖ. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ στεκόμεθα μὲ τάξι στὸν Ναό, μὲ μεγάλη εὐλάβεια. Ἄς ἀγαποῦμε τὸν Ναὸ καὶ ἄς ἔχουμε ζῆλο γι' αὐτόν. Εἶναι γιὰ μᾶς ἀνάπαυσι καὶ παρηγορία στὶς θλίψεις καὶ στὶς χαρές.

Ὅσιος Ἰλαρίων τῆς Ὀπτινα

Ἡ τακτικὴ ἐτήσιος Συνεδρίασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

(4η Ὀκτωβρίου 2005 ἐκ.ἡμ.)

ΤΗΝ 4ην Ὀκτωβρίου ἐκ.ἡμ., ἡμέραν Δευτέραν, συνήλθεν εἰς τὴν τακτικὴν ἐτήσιον **Συνεδρίασιν (ΛΑ')** Αὐτῆς Ἱερᾶς Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, παρισταμένων πάντων τῶν Σεβασμιωτῶν καὶ Θεοφιλεστάτων Ἀρχιερέων Αὐτῆς ἐξ Ἑλλάδος, Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας, Ἰταλίας, Αὐστρίας καὶ Σουηδίας.

Τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀπασχόλησαν, βάσει τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἑπτὰ κυρίως ζητήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ἐξῆς τέσσερα εἶναι ἀξια εἰδικῆς ἀναφορᾶς καὶ δημοσιεύσεως:

α. Εἰσηγήσει τοῦ Σεβασμ. Προέδρου καὶ κατόπιν σχετικῆς συνηνοήσεως δι' ἀλληλογραφίας, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως, ὅπως οἱ **Ἅγιοι Τρεῖς Νεοὶ Ἱεράρχαι: Φώτιος ὁ Μέγας, Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ Μάρκος ὁ Εὐγενικός**, ἀνακηρυχθοῦν ὡς οἱ ἰδιαίτεροι Προστάται τοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τῆς Δυτικῆς προκλήσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐορτάζονται δὲ κατ' ἔτος ἀπὸ κοινοῦ κατὰ τὴν

πρώτην Κυριακὴν τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς (βλ. τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα Αὐτῶν εἰς τὸ ἐξώφυλλον τοῦ παρόντος τεύχους).

β. Εἰσηγήσει τοῦ Σεβασμ. Προέδρου, ὡς ἐπιστέγασμα προηγηθείσης ἀλληλογραφίας, συνεζητήθη διὰ μακρῶν καὶ ἀναλυτικῶτα τὸ ζήτημα τῆς κοινωνίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τῆς **Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς**, ἡ Ὅποια ἐξ ἑνὸς μὲν κινεῖται σταθερῶς πρὸς κοινωνίαν μὲ τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Μόσχας, ἐξ ἑτέρου δὲ παραβιάζει καὶ ἀθετεῖ τὴν **θεολογικὴν θάσιν** τῆς ἐνώσεως ἡμῶν μετ' Αὐτῆς κατὰ τὸ ἔτος 1994, ἦτοι τὴν **ἀντι-οικουμενιστικὴν προοπτικὴν καὶ σύμπραξιν**.

■ **Τελικῶς**, ἀπεφασίσθη κατὰ πλειοψηφίαν, ὅπως διαμνηυθῆ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ρωσικῆς Διασποράς καὶ δημοσιευθῆ ἐπισημῶς, ὅτι ἡ μὲν κοινωνία μετ' Αὐτῆς **διακόπτεται ὀριστικῶς**, τοῦ Σεβασμ. Προέδρου Αὐτῆς Μητροπολίτου κ. Λαύρου διαγραφέντος ἤδη ἀπὸ ἔτους ἐκ τῶν **Ἱερῶν Διπτύχων**, ἡ δὲ ἐπίσημος διακήρυξις καὶ πλήρης ἐνεργοποίησις τῆς **πράξεως** αὐτῆς ἀναβάλλεται πρὸς τὸ παρόν, κατ' ἄκραν οἰκονομίαν καὶ διὰ λόγους ποιμαντικούς, διὰ ἐφαρμοσθῆ ὁμως ἀνευ ἑτέρου, ἅμα τῇ κοινωνίᾳ Διασποράς καὶ Μόσχας, ἀμέσως καὶ αὐτομάτως.

γ. Εἰσηγήσει κατ' ἀρχὴν τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως καὶ ἀνεπιφυλάκτως, ὅπως προαχθῆ εἰς Ἐπίσκοπον ὁ Ὅσοσιος Ἀρχιμανδρίτης π. Γεώργιος Πουχάεβ, εἰς τὴν προοπτικὴν τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου καὶ τῆς ὀρθοδόξου μαρτυρίας εἰς τὴν πολύπαθον Δημοκρατίαν τῆς Νοτίου Ὀσσετίας (εἰς τὸν Καύκασον), ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν Σεβασμ. Πρόεδρον νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν μετὰκλησιν καὶ χειροτονίαν τοῦ Ἐψηφισμένου.

■ **Διὰ** τὰ περαιτέρω ἐνεργηθέντα ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, βλ. σελίδες 250-255 τοῦ παρόντος τεύχους: **«Ἡ Χειροτονία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀλανίας κ. Γεωργίου»**.

δ. Ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἀνεφέρθη καὶ κατέθεσεν εἰδικὸν **Μνημόνιον ἐπὶ τῶν Δαπανῶν τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς** κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα: Ὀκτωβρίου 2004 - Σεπτεμβρίου 2005, ὁπότε καὶ διετέθησαν τὰ ἐξῆς ἀνά χώραν Ἱεραποστολῆς:

■ Κογκό-Μπραζαβιλ (2.287 εὐρώ)· Οὐγκάντα (7.390)· Γεωργία - Νότιος Ὀσσετία (7.450)· Ρουμανία (2.850)· Ἰταλία (300)· Αὐστρία (3.200)· Τσεχία (650)· Κογκό-Κινσάσα (14.270)· Κένυα (12.900)· Σιγκαπούρη (900)· Μολδαβία (450), ἦτοι **σύνολον: 52.647 εὐρώ**. □

Ἐκ τῶν Θαύματων τῶν Ἁγίων τῆς Μονῆς μας

ΟΝΟΜΑΖΟΜΑΙ Αἰκατερίνη Καλλιόστη. Ἐρρώστησα τὸ 2003 ἀπὸ κάποιο παλιὸ κτύπημα στὸ στῆθος καὶ εἰδικὰ στὸν ἀριστερὸ μαστό. Περνώντας ἀπὸ ἀρκετοὺς γιατροὺς, διέγνωσαν ὅτι χρειάζεται ἐπευσεμμένα ἐγχείρηση καὶ ἀφαίρεση τοῦ μαστοῦ. Αὐτὸ μοῦ τὸ εἶπαν τρεῖς γιατροὶ εἰδικοί στὸ εἶδος αὐτό, ὅτι δηλαδὴ ὑπάρχει σοβαρὸ πρόβλημα.

Μία δὲ φίλη μου, ποὺ γνώριζε τὸ πρόβλημά μου, μὲ παρότρυνε νὰ πάω στὸν Ἅγιο Κυπριανὸ καὶ νὰ προσευχηθῶ.

Πράγματι, πῆγα καὶ προσευχήθηκα. Εἶδα καὶ κάποιον Μοναχό. Τοῦ εἶπα τὸ πρόβλημά μου καὶ τὴν ἐπιθυμία μου νὰ μὴν ἐγχειρισθῶ. Μοῦ εἶπε γιὰ 40 ἡμέρες νὰ προσεύχομαι καὶ νὰ διαβάζω τὴν προσευχὴ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ μοῦ ἔδωσε λίγο λάδι νὰ βάζω στὸν μαστό.

Νὰ σημειωθῆ, ὅτι εἶχα καὶ ὑψηλὸ πυρετό, οἱ δὲ ἀντιβιώσεις δὲν ἔκαναν τίποτε καὶ ὁ πυρετός δὲν ἔπεφτε.

Κάνοντας αὐτὰ ποὺ μοῦ εἶπε ὁ Μοναχὸς καὶ ἀνεβαίνοντας τακτικὰ στὸ Μοναστήρι, μετὰ ἀπὸ 15 μέρες ἄρχισε καὶ ἔπεφτε ὁ πυρετός καὶ ὁ μαστός ἄρχισε ἐπίσης νὰ ἀλλάξῃ μορφὴ καὶ ἡ θηλὴ νὰ ἐπανέρχεται σιγά-σιγά στὴν ἀρχικὴ τῆς μορφῆ.

Σὲ ἓνα μῆνα μπορῶ νὰ πῶ ὅτι ἤμουν καλά!

Πῆγα καὶ πάλι στὸν γιατρὸ ποὺ μὲ εἶχε δεῖ πρὶν. Ἐξεπλάγη καὶ μοῦ εἶπε: «Ἄν εἶναι δυνατὸν αὐτὸς ὁ μαστός ποὺ εἶχε τὸ πρόβλημα νὰ ἔγινε ἔτσι!» Μοῦ εἶπε δὲ ὅτι δὲν ἔχω τίποτε, καὶ πράγματι ἀπὸ τότε δὲν ξαναεἶχα κανένα πρόβλημα καὶ εἶμαι τελείως καλά.

Βέβαια, συνεχίζω νὰ πηγαίνω στὸ Μοναστήρι γιὰ νὰ προσεύχομαι καὶ ποτὲ δὲν σταμάτησα νὰ διαβάζω τὴν προσευχὴ τοῦ Ἁγίου, τὴν ὁποία πάντα ἔχω μαζί μου ὅπου καὶ νὰ εἶμαι...

Βάπτισις ἑτεροδόξου

ΤΗΝ 23.10.2005 ἐκ.ἡμ., ἐβαπτίσθη στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ στὴν Ἱερά Μονὴ μας ἀπὸ τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο ὁ Μάρκελλος Astefanesei, πρῶην Παπικός, ἀπὸ τὸ Μποτοσάνι τῆς Ρουμανίας, 31 ἐτῶν, Ἀνάδοχος δὲ παρέστη ὁ ἐπίσης ρουμανικῆς καταγωγῆς ἀδελφός μας ἐν Χριστῷ Δημήτριος Cotuna.

Ἡ Συμμετοχὴ στὸ «Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν» ὡς Ἐκκλησιολογικὴ Αἵρεσις

«Ἀόρατος Ἐνότις» καὶ «Βαπτισματικὴ Θεολογία»

Α'. Ἀνψυχίες καὶ ἐνδοιασμοὶ

1. ΩΣ ΕΙΝΑΙ γνωστόν, τὸ «Διορθόδοξο Θεολογικὸ Συνέδριον» τῆς Θεσσαλονίκης (20-24.9.2004, ἐξήντα - 60 εισηγηταί), προέβη στὴν ἐξῆς βαρυσήμαντη διακήρυξι:

«**Η ΙΔΙΑ Η ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ** στὸ “Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν” καὶ στοὺς θεολογικοὺς διαλόγους μὲ τοὺς αἰρετικοὺς Παπικοὺς, Προτεστάντες καὶ Μονοφυσίτες, **ΣΥΝΙΣΤΑ ΑΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**, ἐξίσωση καὶ ἐξομοίωση τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὶς αἵρέσεις καὶ τὰ σχίσματα. Εἶναι, ὅπως ἐλέχθη, **Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΙΡΕΣΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**»¹.

2. ΒΕΒΑΙΩΣ, ἡ διακήρυξις αὐτὴ δὲν ἦταν πρωτοφανής· ἡ συμμετοχὴ εὐρύτερα στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι, ἡ ὁποία δὲν ἀφορᾷ μόνο τὸ «Π.Σ.Ε.» καὶ τοὺς «Διαλόγους», ἀλλ' ἕνα ἀφάνταστα διευρυμένο πεδίο διαχριστιανικῶν καὶ διαθρησκευτικῶν δραστηριοτήτων, εἶχε ἐγκαίρως καὶ ἐγκύρως χαρακτηρισθῆ ὡς

«**κάτι πολὺ χειρότερον τῆς παναιρέσεως**» (Ἄ. Θεοδώρου, 1973)² καὶ ὡς «**τὸ μέγιστον καὶ πλεόν ὀδυνηρὸν πλῆγμα κατὰ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον εἶναι κεκλημένη [ἢ Ὁρθοδοξία] νὰ ἐπιτελέσῃ ἐν μέσω τοῦ συγχρόνου κόσμου**» (Κ. Μουρατίδης, 1973)³.

3. ΟΣΟΝ ἀφορᾷ εἰδικὰ τὸ «Π.Σ.Ε.», οἱ πρώϊμες ἀνψυχίες τῶν ὀρθοδόξων, μελῶν του καὶ μὴ, εἶχαν ὀδηγήσει στὴν γνωστὴ *Δήλωσι τοῦ Τορόντο* (Κεντρικὴ Ἐπιτροπή, 9-15.7.1950), μὲ τίτλο: «Ἡ Ἐκκλησία, αἱ Ἐκκλησίαι καὶ τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν»⁴, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὅτι «μέχρι σήμερα ἀποτελεῖ τὸ πιὸ ὑπεύθυνο κείμενον περὶ τῆς φύσεως τοῦ Π.Σ.Ε.»⁵, «ἀπὸ ἐκκλησιολογικῆς πλευρᾶς κυρίως»⁴ καὶ μὲ τὴν ὁποία ὑποτίθεται, ὅτι «διαλύθηκαν, μερικῶς τοὐλάχιστον, πολλοὶ ἐνδοιασμοὶ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν»⁵.

4. ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ, ἡ *Δήλωσις τοῦ Τορόντο* δὲν εἶναι μόνον ἀνεπαρκής, ἀλλὰ καὶ παραπλανητικὴ, ἐν τέλει δὲ καὶ ἄχρηστος, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται τὸ *Καταστατικόν* τοῦ «Π.Σ.Ε.» μὲ τὸ ἰδιαίτερον *θεολογικὸ βᾶρος* του καὶ μάλιστα φύσεως σαφῶς θεολογικῆς· θέσεις τῆς *Δηλώσεως* καὶ τοῦ *Καταστατικοῦ* ἀλληλο-αναιροῦνται:

α. «Τὸ ἀποτελεῖν μέλος τοῦ ΠΣΕ δὲν συνεπάγεται τὴν ἀποδοχὴν ἐιδικῆς διδασκαλίας, ἀφορώσης τὴν φύσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐνότιτος» («περὶ τῆς φύσεως τῆς ἐνότιτος τῆς Ἐκκλησίας»): «τὸ ΠΣΕ δὲν δύναται καὶ δὲν ὀφείλει νὰ βασίζεται ἐπὶ οἰασδίποτε ἰδιαίτερας ἀντιλήψεως περὶ Ἐκκλησίας» (*Δήλωσις Τορόντο*)^{4,5}.

β. «Ἔργα καὶ Σκοποὶ» τοῦ «Π.Σ.Ε.» εἶναι «νὰ καλῆ τὰς Ἐκκλησίας διὰ τὸν σκοπὸν τῆς ὁρατῆς ἐνότιτος...» («νὰ τείνουν πρὸς τὴν ὁρατὴν ἐνότιτα») (*Καταστατικόν*, III, 1)^{6,7}.

Β'. Ἀόρατος καὶ ὁρατὴ ἐνότις

1. ΑΡΑ ΓΕ, στὴν «εἰδικὴ διδασκαλία» καὶ «ἰδιαίτερα ἀντίληψι» «περὶ τῆς φύσεως τῆς ἐνότιτος τῆς Ἐκκλησίας» καὶ «περὶ Ἐκκλησίας» δὲν συγκαταλέγεται καὶ ἡ θεολογία τῆς

«'Αοράτου 'Ενότιος» τῆς 'Εκκλησίας; Τῆς δῆθεν ὑπαρκτῆς αὐτῆς *ἐνότιος*, ἡ ὁποία τείνει, μέσῳ γενικὰ τῆς *Οἰκουμενικῆς Κινήσεως* καὶ εἰδικὰ τοῦ «Π.Σ.Ε.», νὰ καταστῇ «'Ορατῆ»;

2. ΠΡΟΣΦΑΤΩΣ, ὁ νέος Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ «Π.Σ.Ε.», ὁ αἰδ. Δρ Σαμουὴλ Κόμπια (Samuel Kobia), μὲ πολὺ σαφῆ καὶ ἐπίσημο τρόπο, ἐπιβεβαίωσε τὸ *ἐκκλησιολογικὸ βᾶρος* τῆς θεολογίας τῆς «'Αοράτου 'Ενότιος», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ οὐσιαστικὸ *ἐκκλησιολογικὸ θεμέλιο* εὐρύτερα τῆς *Οἰκουμενικῆς Κινήσεως*.

■ **Τὴν** 16.6.2005, ὁ κ. Κόμπια ἐπισκέφθηκε τὸν νέο Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄· κατὰ τὸν ἐπίσημο χαιρετισμὸ του, ἀναφέρθηκε μεταξὺ ἄλλων καὶ στὸ «θέμα τῆς ἐνότιας», παρουσία καὶ τοῦ 'Αναπληρωτοῦ Γ.Γ. κ. Γεωργίου Λαιμόπουλου ('Εκκλησία Κωνσταντινουπόλεως), ὡς καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κένυας κ. Μακαρίου, μέλους τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς ('Εκκλησία 'Αλεξανδρείας):

«'Ο Χριστὸς διὰ τοῦ Βαπτίσματος μᾶς ἔκανε ἰδικούς του. Κάνοντάς μας ἰδικούς του, ὁ Χριστὸς δέσμευσε τὸν καθένα ἀπὸ μᾶς μαζί Του καὶ τὸν ἕνα μὲ τὸν ἄλλον. 'Επειδὴ ὁ δεσμὸς τῆς ἐνότιας δὲν εἶναι ἐδραιωμένος σὲ μᾶς ἀλλὰ στὸν Χριστὸ, εἶναι ἄρρηκτος. Εἴμαστε ἕνα ἐν Χριστῷ. Μακάρι ὅλοι οἱ χριστιανοὶ νὰ προσευκόμαστε καὶ νὰ ἐργαζόμαστε μαζί, ἴσως ἔτσι ἡ ἐνότις μας γίνῃ ὄρατῆ γιὰ ὅλον τὸν κόσμον»⁸.

3. ΕΙΝΑΙ σαφέστατο λοιπὸν τὸ ἐκκλησιολογικὸ περιεχόμενο τῆς θεολογίας τῆς «'Αοράτου 'Ενότιος»: οἱ Χριστιανοί, ἀνεξαρτήτως δογματικῶν διαφορῶν, κατὰ τὸν κ. Κόμπια, ἤδη «*εἴμαστε ἕνα ἐν Χριστῷ*»· «*ὁ Χριστὸς μᾶς ἔκανε ἰδικούς του*»· αὐτὸς «*ὁ δεσμὸς τῆς ἐνότιας εἶναι ἄρρηκτος*»· σκοπὸς μας εἶναι, ὅπως «*ἡ ἐνότις μας γίνῃ ὄρατῆ*».

■ **Αὐτὴ** ἡ «ἰδιαίτερα ἀντίληψις περὶ 'Εκκλησίας», αὐτὴ ἡ «διδασκαλία περὶ τῆς φύσεως τῆς ἐνότιος τῆς 'Εκκλησίας», ἔχει διατυπωθῆ, μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, πολλακίς ἐκ μέρους τῶν Προτεστάντων καὶ τῶν Παπικῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ τῶν ἐξ ὀρθοδόξων *Οἰκουμενιστῶν*, ἂν καὶ ἡ συγκρητιστικὴ *περιεκτικότητα* (comprehensiveness) αὐτῆς εὐρίσκειται σὲ πλήρη ἀντίθεσι πρὸς τὴν *ἀποκλειστικότητα* (exclusiveness) τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιολογίας καὶ σωτηριολογίας.

(*Συνεχίζεται*)

1. Διορθοδόξου Θεολογικοῦ Συνεδρίου, «Α. Διαπιστώσεις-Β. Προτάσεις», ἐφημερ. «'Ορθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1577/17.12.2004, σελ. 58, §Α2· περιόδ. «Παρακαταθήκη» Θεσσαλονίκης, ἀριθ. 38/ Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 2004, σελ. 48.

2. 'Ανδρέου Θεοδώρου, 'Η 'Ορθοδοξία Χθὲς καὶ Σήμερον, σελ. 21, ἐκδόσεις «'Ορθόδοξος Τύπος», 'Αθῆναι 1973.

3. Κωνσταντίνου Δωρ. Μουρατίδου, Οἰκουμενικὴ Κίνησις - 'Ο σύγχρονος μέγας πειρασμὸς τῆς 'Ορθοδοξίας, σελ. 28, ἐκδόσεις β΄, «'Ορθόδοξος Τύπος», 'Αθῆναι 1973.

4. Βασιλείου Θ. Σταυρίδου-Εὐαγγελίας 'Α. Βαρέλλα, 'Ιστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, σελ. 121-122, ἐκδόσεις «Π.Π.Π.Μ.», 'Ανάλεκτα Βλατάδων - 47, Θεσσαλονίκη 1996.

5. Μεγάλου Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Τσέτσι, Οἰκουμενικὰ 'Ανάλεκτα - Συμβολὴ στὴν 'Ιστορία τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου 'Εκκλησιῶν, σελ. 21, ἐκδόσεις «Τέρτιος», Κατερίνη 1987.

6. Βασιλείου Θ. Σταυρίδου-Εὐαγγελίας 'Α. Βαρέλλα, ἔνθ' ἀνωτ., σελ. 370.

7. Μεγάλου Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Τσέτσι, ἔνθ' ἀνωτ., σελ. 114.

8. Περίοδ. «'Ενημέρωσις» Γενεῦσις, περίοδ. Β΄/ἔτος Δ΄ (ΙΘ΄), ἀριθ. 3/Μάιος-Ἰούνιος 2005, σελ. 138, «'Επίσημη ἐπίσκεψις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ ΠΣΕ στὸν Πάπα Βενέδικτο ΙΣΤ΄ - Ρώμη, 13-16.6.2005».

Ἡ Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Κυπριανῶν

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ, 2.10.2005 ἐκ.ήμ., ἐπανηγύρισε, μετὰ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἱερά Ἀνδρώα Κοινοβιακὴ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς, ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

Παρατηρήθηκε καὶ πάλι, ὅπως συμβαίνει κατ' ἔτος, συρροὴ ἀναριθμητῶν προσκυνητῶν ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς

πατρίδος μας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, προκειμένου νὰ τιμήσουν τοὺς Θαυματουργοὺς λαοφιλεῖς Ἁγίους Προστάτας τῆς Μονῆς Κυπριανῶν καὶ Ἰουστίνης, νὰ εὐχηθοῦν στὸν ἐορτάζοντα Κτίτορα καὶ Καθηγούμενο Αὐτῆς Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸν καὶ ἐν γένει νὰ ἐνισχυθοῦν στὴν Πίστι καὶ νὰ αισθανθοῦν τὴν χάρι καὶ χαρὰ τῆς κοινωνίας καὶ ἐνότητος στὴν Ὁμολογία τῆς ἀμώμου καὶ παντίμου Ὁρθοδοξίας μας.

Οἱ ἐπίσημοι ἐπισκέπτες ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ περιελάμβαναν Ἀρχιερεῖς καὶ Κληρικοὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων καὶ τῶν Ἀδελφῶν Αὐτῆς Ἐκκλησιῶν Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας.

Ἀπὸ τὴν Ρουμανία προσῆλθε μεγάλη ἀντιπροσωπία, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο, Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Νιάμτς κ. Δημοσθένη, Μπακάου κ. Γεννάδιο, Βράντσα κ. Παχώμιο, Μπρασῶβ κ. Θεοδόσιο καὶ Ἰλφῶβ κ. Φλαβιανό, τρεῖς Ἱερεῖς, ἕναν Ἱεροδιάκονο καὶ λαϊκοὺς.

Ἀπὸ τὴν Βουλγαρία κατῆλθε ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα κ. Φώτιος, μετὰ τὸν Γραμματέα τοῦ Ὁσιώτατο Μοναχὸ Εὐθύμιο, τὸν κ. Κωνσταντῖνο Τοντόρωβ, πνευματικὸ τοῦ τέκνο καὶ ὑψηλόβαθμο πρῶην πολιτικὸ στέλεχος τῆς γείτονος χώρας, ἀλλὰ καὶ ὁμάδα ἀρκετῶν προσκυνητῶν μετὰ δύο Ἱερεῖς καὶ ἕναν Διάκονο.

Οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Κληρικοὶ τῆς

Ἱερῶς Μονῆς καὶ Ἰουστίνης

Ἱερῶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, οἱ ὁποῖοι συμμετεῖχαν στὴν ἐφετινὴ Πανήγυρι ἦσαν οἱ ἑξῆς:

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἑтна κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος ἀπὸ τὴν Καλιφόρνια τῶν Η.Π.Α.

Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Σύνδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος, ἀπὸ τὸ ἐν Ἑλλάδι Μετόχιό του τῆς Παναγίας Γοργοπερηκού Πεταλιδίου Μεσσηνίας.

Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Νόρα κ. Μιχαὴλ μὲ τὸν Ἀρχιμ. π. Μαριανὸ ἀπὸ τὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας.

Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανὸς μὲ τὸν Ἱεροδιάκονο π. Σιλουανὸ ἀπὸ τὴν Πιστοῖα καὶ τὸ Μιλᾶνο τῆς Ἰταλίας ἀντιστοιχῶς.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Λακεδαμονίας κ. Συμεὼν ἀπὸ τὴν Βιέννη τῆς Αὐστρίας.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης μὲ δύο λαϊκοὺς ἀπὸ τὴν Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας.

Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰωακείμ Κιγίμπα ἀπὸ τὴν Καμπάλα τῆς Οὐγκάντας, καὶ ὁ πρόσφατα ὑπαχθεὶς στὴν Ἐκκλησιαστικὴ μας Δικαιοδοσία Ρῶσος Ἱερομόναχος π. Ἀρσένιος Γιαρκῶδ.

Καὶ βεβαίως, στὴν Πανήγυρι συμμετεῖχαν οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, καθὼς καὶ Κληρικοὶ τῆς χώρας μας.

Παρέστησαν, μεταξὺ τῶν ἀναριθμῆτων προσκυνητῶν, Μοναχοί, Μοναχῆς καὶ εὐλαβεῖς πιστοὶ τῶν Μονῶν καὶ Ἐνοριῶν μας ἀπὸ διάφορες περιοχῆς τῆς Πατρίδος μας (Ἀθήνα, Ἀττικὴ, Εὐβοία, Πάτρα, Πύργο, Ἀργίριο, Θεσσαλονίκη, Πτολεμαῖδα, Δράμα κλπ.).

Ἐμίλησαν ἐπικαίρως, στὸν Μεγάλο Ἐσπερινὸ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἰλφῶδ κ. Φλαβιανὸς

✠ Ἐπίσκοπος Νιάμτς κ. Δημοσθένης, ἐνῶ συντόμους χαιρετισμούς ἀπήθυσαν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Βλάσιος καὶ ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Τριάδιτσα κ. Φώτιος.

Ἡ συμμετοχὴ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ἄνω Λιοσίων στὴν περιφορὰ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων καὶ τῆς Εἰκόνας τῶν τιμωμένων Ἁγίων ἐξήρε ἰδιαίτερος τὸν ἑορταστικὸ χαρακτήρα τῆς λαμπρῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Μεταξὺ τῶν ἐπισήμων, οἱ ὁποῖοι παρέστησαν στὴν μεγάλη αὐτὴ Συνοδικὴ Πανήγυρι, ἦσαν καὶ ὁ πρῶν Ὑπουργὸς κ. Ἀθανάσιος Ξαρχᾶς, οἱ Βουλευταὶ Ἀττικῆς κ.κ. Ἀθανάσιος Μπούρας καὶ Γεώργιος Βλάχος, ὁ πρῶν Βουλευτὴς κ. Ἐπαμεινώνδας Ζαφειρόπουλος, ὁ Νομάρχης Δυτ. Ἀττικῆς κ. Ἀριστείδης Ἀρχουδάκης, οἱ Ἀντινομάρχες κυρία Σταυρούλα Δήμου καὶ κ. Ἄγγελος Λιόσης, ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος Ἀνατολ. Ἀττικῆς κ. Νικόλαος Καντερές, ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμῆς μὲ τὸν Ἀντιδήμαρχο κ. Σταμάτιο Ἀβράμη καὶ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Κεντρικῆς Γραμματείας τῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Σωτήριος Μασούρης κ.ἄ.

Ἡ Πανήγυρις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἦταν ὄντως μία θαυμαστὴ μαρτυρία Πίστews, Κοινωνίας καὶ Ἀγάπης ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

■ Μνημειώδης ἔκδοσις γιὰ τὴν Ἱεραποστολὴ στὴν Ἀφρική

Τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον

■ **Ἐκκλοφόρησε** τὸν Ὀκτώβριο καὶ παρουσιάσθηκε δημοσίως στὰ «Εὐχαριστήρια 2005» μία νέα μνημειώδης ἔκδοσις τῆς Ἀδελφότητός μας.

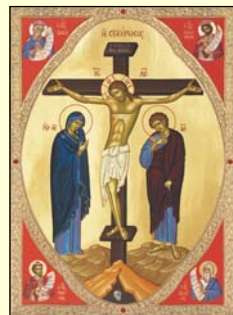
Πρόκειται γιὰ τὸ **Ἱερὸν Εὐαγγέλιον** στὴν ἀφρικανικὴ διάλεκτο *ταϊλούμπα*, ἡ ὁποία ὁμιλεῖται σὲ μεγάλες ἐκτάσεις τοῦ ἀχανοῦς Κονγκό στὴν Κεντρικὴ Ἀφρική.

■ **Προορίζεται** γιὰ λειτουργικὴ χρῆσι, ἐφ' ὅσον εἶναι τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖο τίθεται καὶ φυλάσσεται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης τῶν Ναῶν καὶ περιέχει τὶς καθ' ἡμέραν εὐαγγελικὲς περικοπὲς ὅλου τοῦ ἔτους, τὶς ὁποῖες ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος (ἂν ὑπάρχη) κατὰ τὶς Θεῖες Λειτουργίες.

■ **Ἡ ἐπιμέλεια**, ἠλεκτρονικὴ ἐπεξεργασία, σελιδοποίησις καὶ διακόσμησις ἔχουν γίνεαι ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητά μας μὲ πολὺ μόχθο, χάριτι Θεοῦ.

■ **Τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον**, τὸ ὁποῖο κυκλοφορεῖ γιὰ πρώτη φορὰ στὴν διάλεκτο *ταϊλούμπα*, προορίζεται νὰ καλύψῃ τὶς λειτουργικὲς ἀνάγκες τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς μας στὸ Κονγκό.

- Διαστάσεις: 21×29 ἐκ.
- Σελίδες: 280.
- Ἐξώφυλλο: σκληρὸ - διακοσμημένο.
- Ἐσωτερικῶς: τετραχρωμία.

«ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ 2005»

Ἡ Γνήσια Εὐγένεια - Μοναχισμός και Κοινωνικότης

ΤΑ «ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ» εἶναι ἡ Έκδήλωση, τὴν ὁποία διοργανώνει κατ' ἔτος ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, πρὸς τιμὴν τοῦ ἑορτάζοντος πνευματικοῦ Πατρὸς καὶ Καθηγουμένου αὐτῆς Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ.

* * *

ΟΠΩΣ πάντοτε, ἔτσι καὶ ἐφέτος στὴν τόσο σημαντικὴ αὐτὴ Έκδήλωσι, ἡ ὁποία ἐγίνε τὴν Κυριακὴ 3.10.2005 ἐκ.ἡμ. στὸ Ξενοδοχεῖο τῶν Ἀθηνῶν «Νοβοτέλ» (Πλατεῖα Βάθης), συνέρρευσε ἓνα μεγάλο πλῆθος πνευματικῶν τέκνων τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Κυπριανοῦ, Κληρικῶν, Μοναχῶν, ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, φίλων καὶ συμπαραστατῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Παρόντες ἦσαν ἅπαντες οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων, ἡ Ρουμανικὴ Ἀντιπροσωπία ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο καὶ ἐπίσης ἡ Βουλγαρικὴ Ἀντιπροσωπία ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Τριάδιτσα κ. Φώπιο.

Τὸ Πρόγραμμα τῶν «Εὐχαριστηρίων 2005» περιελάμβανε πέντε **Μέρη (Α'-Ε')**, μὲ Ἐκφωνητὴ-Παρουσιαστὴ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομο, ἐνῶ εἰδικὸ ἐπιτελεῖο μετέφραζε ὅλα τὰ ἀκούμενα σὲ πέντε γλώσσες, χάριν τῶν ἐπισκεπτῶν ἀπὸ πολλῆς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Μέρος Α' (21). Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἔψαλε τὰ ἐξῆς μέλη: • «Φαιδρῶς προῦπαντήσωμεν...», ἦχος β', ὕμνος ὑποδοχῆς. • «Θείας πίστεως τῆ φωταυγεία», ἦχος γ', Ἀπολυτίκιο τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • Στίχους Δοξολογίας, ἦχος πλ. β' μετὰ βαρέος, Ἱερομονάχου Γαβριὴλ Κουντιάδου. • «Ἀγαπήσω Σε, Κύριε...», ἦχος β', Ἰακώβου Πρωτοψάλτου, συντημηθὲν ὑπὸ Ἰακώβου Ναυπλιώτου. • «Ἄξιόν ἐστιν...», ἦχος βα-

ρὺς ἐναρμόνιος ἐπάφωτος, Παναγιώτου Προυσαέως. • Προσόμοια Ἑορταστικὰ τρία, ἦχος α', Τῶν οὐρανόων, «Ἔω Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες», «Δεῦτε προθύμως Πατέρες», «Παντοβασίλισσα Κόρη» (ποίημα καὶ προσφορὰ τῆς Ἀδελφότητός μας). ➤

☩ **Μέρος Β' (40').** • Ο Ἱερομόναχος

π. Κλήμης Ἀγιοκυπριανίτης ἐξεφώνησε τὴν καθιερωμένη Ἐόρτια Ὀμιλία μὲ τίτλο: «*Ἡ Γνήσια Εὐγένεια. Μοναχισμὸς καὶ Κοινωνικότης*» (23'), σὴν ὁποία ἐπεσημάνθησαν ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἡ **Εὐχαριστιακὴ** καὶ **Ἀσκητικὴ** θεώρησις τῆς **Κοινωνίας** τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἥθους Τῆς, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπορρέει ἡ ἐν Χριστῷ εὐγένεια καὶ κοινωνικότης τῶν Χριστιανῶν. «Ὁ Μοναχισμὸς», ἐτόνισε ὁ Ὀμιλητής, «εἶναι ἀκριβῶς μία ὑποδειγματικὴ κοινωνία, μὲ κοινωνικὰ μέλη, ὅπου βασιλεύει ἡ Ἀγάπη ὡς θεία δωρεὰ καὶ ὡς συνεκτικὸς δεσμὸς»· «ἔτσι, οἱ Μοναχοὶ εἶναι κατ' ἐξοχὴν κοινωνικὰ ὄντα». • Ὁ κύριος Σταύρος Κωνσταντόπουλος, παλαίμαχος Ἀγιοκυπριανίτης, ἀπύθυνε ἕναν «*Χαιρετισμὸ Εὐγνωμοσύνης*» πρὸς τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη μας κ. Κυπριανό, ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν ἐν Χριστῷ τέκνων, ὁ ὁποῖος μέσα ἀπὸ τὴν λιτότητά του εὐωδίαζε βαθειὰ ἀγάπη, σεβασμὸ καὶ ὄντως εὐγένεια. • Ὁ π. Κλήμης παρουσίασε τὸ δῶρο τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἁγίου

Κυπριανοῦ στὸν ἐορτάζοντα Σεβασμιώτατο Πατέρα μας, τὸ ὁποῖο ἦταν καὶ πάλι μία θαυμάσια Εἰκόνα ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας: «Ὁ Ὅσιος *Ἡσαΐας ὁ Ἀναχωρητής*». Στὰ δύο ἄνω ἄκρα τῆς εἰκονίζονται ὁ Ἀββᾶς Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος καὶ ὁ Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σύρος, ἅπαντες γνήσιοι Διδάσκαλοι τῆς ἐν Χριστῷ Εὐγενείας, ὅπως σημαίνεται τοῦτο καὶ στὰ σχετικὰ κείμενα ἐκ τῶν εἰληταρίων τους. • Στὸ δεύτερο δῶρο, ποίημα καὶ προσφορά τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, ἀναφέρθηκε ὁ Παρουσιαστής: τὸ δῶρο αὐτό, ἕνα πολύτιμο χρυσοκέντητο Λάβαρο τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης μὲ πλούσια συμβολικὰ στοιχεῖα, ἐστόλιζε ἤδη τὴν Αἴθουσα τῆς Ἐκδηλώσεως,

μαζὶ μὲ τὸ Λάβαρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, δῶρο περυσινὸ τῆς ἰδίας Μονῆς.

Μέρος Γ' (24'). • Ὁ κύριος Νικόλαος Πολύχρος, Μουσικοδιδάσκαλος καὶ

Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Κυμίνων Θεσσαλονίκης, ἄνοιξε τὸ τρίτο Μέρος μὲ ἕνα χαριτωμένο: «*Καλωσόρισμα*» ποιητικόν, ἔργο τοῦ ἰδίου. • Ἡ Χορωδία - Ὀρχήστρα «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομιά» παρουσίασε τὰ ἐξῆς δημοτικὰ τραγούδια καὶ ὀργανικοὺς σκοποὺς: • «*Εἰς τὸ βουνὸ ψηλὰ ἐκεῖ*», ἦχος δ' λέγετος, παραδοσιακὴ μελωδία, στίχοι Ἀγγέλου Βλάχου.

- Ὁργανικό καθοντορίτικο. • «Περιβόλι μ' ὀργανωμένο», ἦχος α', ρυθμός ἐξάσμηος, δημοτικό τραγούδι τῆς περιοχῆς Αἰτωλο-ακαρνανίας, καταγραφή Ἄνδρῆς Ντάκουλα. • Ὁργανικό γενοβέφα. • «Μηλίτσα πὺ εἶσαι στὸν κρεμνός», ἦχος πλ. β' τετράφωνος, συρτὸ Μικρᾶς Ἀσίας, καταγραφή Σίμωνος Καρᾶ. • Ὁργανικό κρητικὸ ροδιός.

Μέρος Δ' (46'). Ὁ Καθηγητὴς κύριος Ὀνούφριος Σω-

χος ἀπήγγειλε μὲ ἐξοχο τρόπο ἓνα πολλὸν κατανυκτικὸ *Μοναστηριακὸ Χρονικὸ* μὲ τίτλο: «Ὁ δόκιμος Πατάσιος, τὰ μῆλα τοῦ Ὁσίου Εὐφροσύνου καὶ τὰ πορτοκάλια τῆς Παναγίας» (19'). • Προεβλήθη ἡ ταινία (19'): «Πνευματικὴ Ἀντιπελάργωσις»· μία πρωτότυπη καὶ θαυμάσια ἐργασία μὲ πολλὰ καὶ ἰσχυρὰ πνευματικὰ μηνύματα. • Ὁ κύριος Νικόλαος Πολύχρος ἀνέγνωσε μὲ πολλὴ χάρι μία ἐκπληκτικὴ διήγησι: «Ὁ εὐγνώμων πελαργός»· ἓνα σύγχρονό μας γεγονός, ὅπως τοῦ διηγήθηκε αὐτὸ περιληπτικὰ ἡ κυρία Εὐαγγελία Σμούκλη, κάτοικος Χαλάστρας Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία ἐφιλοξένησε κάποτε ἓναν πελαργό!...

Μέρος Ε' (12'). Ἡ πολλὴ οἰκοδομητικὴ Ἐκδήλωσις ἔκλεισε μὲ • τὴς εὐχαριστίες πρὸς ὅλους τοὺς παρισταμένους • τὴν εὐλόγησι τῶν γλυκυσμάτων ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος ἔθεσε καὶ • τὴν κατακλεῖδα, • τὸ Πολυχρόνιον καὶ • τὴν διανομὴ τῶν γλυκυσμάτων καὶ εὐλογιῶν.

* * *

ΗΤΑΝ πράγματι ἓνα θεῖο δῶρο καὶ τὰ «**Εὐχαριστήρια 2005**»· μὲ κεντρικὸ μῆνυμα τὴν «**Γνήσια Εὐγένεια**», ὅπως βιώνεται στὰ ὅρια τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ, δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκφρασθῇ ἡ εὐγνωμοσύνη ὅλων πρὸς τὸν ἐορτάζοντα Σεβασμ. Μητροπολίτη καὶ Καθηγούμενό μας κ. Κυπριανό, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀνέκαθεν ἓνας γνήσιος μυσταγωγὸς ὅλων μας στὴν γνήσια εὐαγγελικὴ εὐγένεια!...

■ Τῷ δὲ Δοτῆρι παντὸς ἀγαθοῦ Φιλανθρώπῳ Θεῷ, δόξα, εὐχαριστία καὶ προσκύνησις!

Ἐπιφυγή εἰκόνων/φαντασίας στὴν προσευχὴ

«**Κατὰ** τὴν διάρκειά τῆς προσευχῆς πρέπει νὰ κρατοῦμε τὸν νοῦ μας χωρὶς εἰκόνες, ἀπορρίπτοντες ὅλες τὶς εἰκόνες ποὺ σχεδιάζονται ἀπὸ τὴν ἱκανότητά του νὰ φαντάζεται, διότι ὁ νοῦς δρῶσεται σὲ προσευχὴ ἐνάπιον τοῦ ἀοράτου Θεοῦ, τὸν Ὅποιον δὲν μποροῦμε νὰ παραστήσουμε μὲ ὅποιαδήποτε ὕλικὴ εἰκόνα. Ἐὰν ὁ νοῦς κατὰ τὴν διάρκειά τῆς προσευχῆς δὲν τὸ προσέξῃ αὐτό, τότε οἱ φαντασίες/εἰκόνες γίνονται ἓνα ἀδιαπέραστο πέπλο, ἓνα τεῖχος μεταξὺ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν οἱ ποὺ δὲν βλέπουν τίποτε κατὰ τὴν προσευχή, βλέπουν τὸν Θεό», λέγει ὁ Ἅγιος Μελέτιος ὁ Ὁμολογητὴς».

Ἅγιου Ἐπισκόπου Ἰγνατίου Μπριαντιανίνωφ

Ἡ Χειροτονία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀλανίας κ. Γεωργίου

ΚΑΤΑ τὴν Συνεδριαν ἈΒ΄/5.11.2005 ἐκ.ἡμ., στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κυριανοῦ, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυριανοῦ, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, ἐνεργοποιούσα σχετικὴ ἐντολὴ τῆς Ἱεραρχίας (Συνεδρία ΛΑ΄/4.10.2005), ἀπεφάσισε διὰ τῆς Πράξεως Η΄ Αὐτῆς τὴν ἴδρουν τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ἀλανίας, ὑπαγομένης εἰς Αὐτὴν καὶ ἐξαρτωμένης ἐξ Αὐτῆς, τὰ ὅρια τῆς ὁποίας ταυτίζονται μὲ αὐτὰ τοῦ Κρατιδίου τῆς Δημοκρατίας τῆς Νοτίου Ὀσσετίας στὸν Καύκασο, μὲ ἔδρα τὴν πρωτεύουσα Τσхинβάλι.

Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν προαγωγή τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Γεωργίου Πουχάεβ, μέχρι τῶρα Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιφέρειας αὐτῆς, ὡς πρῶτου Ἐπισκόπου τῆς νεοπαγοῦς Ἐπισκοπῆς.

Σημειωθῆτω, ὅτι ἡ ὄνομασία τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῆς εἶναι ἡ παλαιά, ἐνδοξος καὶ ἱστορικὴ ὄνομασία τῆς Ἐπαρχίας τῶν Ἀλανῶν-Ὀσσετιῶν, γνωστῆς ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Βυζαντίου.

* * *

• **Ἡ Χειροτονία** τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀλανίας κ. Γεωργίου, ἐτελέσθη τὴν Κυριακῇ, 7.11.2005 ἐκ.ἡμ. στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κυριανοῦ, ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Κυριανό, Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Σύνδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσοστόμου καὶ τῶν Θεοφιλ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσοστόμου καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, τῆ συμφώνω γῶμῃ ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐπίσης, στὴν Θεία Λειτουργία ἔλαβαν μέρος Κληρικοὶ τῆς Μονῆς, ὡς καὶ ὁ ἐκ Τσεχίας φιλοξενούμενος Ἱερεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Αἰδεσμ. π. Ἱερεμίας Τοβάκ.

Ἡ Χειροτονία ἐτελέσθη μὲ ἱεροπρέπεια καὶ κατάνυξι, παρουσία καὶ συμμετοχῇ μεγάλου πλήθους πιστῶν προσκυνητῶν, οἱ ὅποιοι ἐξέφρασαν γιὰ τὸ ἐξαιρετικὸ αὐτὸ γεγονός τὴν πνευματικὴ τους ἱκανοποίησι καὶ εὐφροσύνη ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ διὰ τοῦ «Ἄξιος!».

Θὰ ἦταν ἴσως παράλειψις νὰ μὴν ἐπισημανθῆ, ὅτι ἡ μεγάλῃς σημασίας αὐτὴ Χειροτονία συνέπεσε κατὰ τὴν πρώτη Κυριακῇ τοῦ Νοεμβρίου (ἐκ.ἡμ.) κατ' αὐτὴν ἐτελέσθη γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Σύναξις τῶν Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν: Φωτίου τοῦ Μεγάλου - Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ - Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, οἱ ὅποιοι κατόπιν σχετικῆς Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ἔχουν ἀνακηρυχθῆ καὶ τιμῶνται διὰ κοινῆς Ἀκολουθίας ὡς οἱ ἰδιαίτεροι Προστάται τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνοστάσεως κατὰ τῆς συγχρόνου δυτικῆς προκλήσεως τοῦ συγκρητιστικοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Ήταν ὄντως μία διπλή Πανίγγυρις!...

* * *

• **Ὁ Σεβασμιώτατος** Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κ. Γεώργιος, κατὰ κόσμον Ἀλέξανδρος Πουχάεβ τοῦ Ἀλεξάνδρου, γεννήθηκε στὴν Ρωσία τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1973 ἀπὸ πατέρα Ὀσσετικῆς καταγωγῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἤδη Μοναχὸς μετὰ τὸ ὄνομα Χριστοφόρος, καὶ μητέρα Ρωσο-γερμανικῆς καταγωγῆς, ἡ ὁποία ἀπεβίωσε ὅταν αὐτὸς ἦταν μόλις τριῶν ἐτῶν.

Ἔτσι, μεγάλωσε στὸ Ταχίνβαλι, πρωτεύουσα τῆς Νοτίου Ὀσσετίας στὸν Καύκασο, ἀπὸ τὴν εὐλαδῆ γιαγιά του, σύμφωνα μετὰ τὶς παραδοσιακῆς ἀρχῆς πίστεως, παρὰ τὸ ὅτι ἐπικρατοῦσε ἀκόμη ὁ ἀθεϊσμὸς στὴν Σοβιετικὴ Ἐνωσι καὶ στὴν περιοχή ἐκεῖνη δὲν ὑπῆρχε οὔτε Κληρικὸς οὔτε Ναὸς ἀνοικτὸς.

Τὸ 1990 εἰσῆλθε στὸ Ἰνστιτοῦτο, καὶ ἀργότερα Πανεπιστήμιο, τῆς Νοτίου Ὀσσετίας, στὸ Τμῆμα Χημείας/Βιολογίας, κατέστη δὲ πτυχιούχος αὐτοῦ κατὰ τὸ 1996 μετὰ εἰδικότητα Βιοχημικοῦ.

Ἦδη ὅμως τὸ 1992 εἶχε χειροτονηθῆ ἄγαμος Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν μακαριτὴ πλέον Ἀρχιεπίσκοπο Ὁδησοῦ καὶ Ταμπῶ κ. Λάζαρο (Ζουρμπένκο), Ἀρχιερέα τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς ἐντὸς Ρωσίας, στὴν προοπτικὴ νὰ ἐργασθῆ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀπὸ δεκαετιῶν βιαίως παυθείσης ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του, κατὰ τὴν δύσκολη μεταβατικὴ περίοδο μετὰ τὴν πτῶσι τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τὴν ἀνάδυσιν, μετὰξὺ ἄλλων, καὶ τῆς νεοπαγοῦς Δημοκρατίας τῆς Νοτίου Ὀσσετίας.

Ἄν καὶ εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ φοβερὰ ἀντίξοες συνθήκες (πόλεμο, ἀνέχεια, ποικίλες δυσχέρειες), κατάρθωσε μετὰ ζήλο καὶ ἀγῶνα, Χάριτι Θεοῦ, νὰ ἀναστήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ στὸν κανονικὸ τῆς ρυθμὸ, ἀποδουόμενος σὲ ἔργο γνησίου εὐαγγελισμοῦ, διὰ κατηγήσεων, βαπτίσεων, ἀνακαινισμοῦ τῶν παλαιῶν καὶ κατεστραμμένων Ναῶν, προετοιμασίας συνεργατῶν, μελλόντων Κληρικῶν κλπ.

Ἀπὸ τοῦ 1996 μέχρι τοῦ 2003 ἐδίδαξε μαθήματα Ὀρθοδόξου Κατηγήσεως στὴν μέση ἐκπαίδευσι, ἔργο τὸ ὁποῖο τώρα συνεχίζει ἄλλος Κληρικὸς.

Κατὰ τὸ ἔτος 2000, ὁ μέχρι τότε Πρεσβύτερος Ἀλέξανδρος Πουχάεβ ἔλαβε τὴν Μοναχικὴ Κουρὰ ἀπὸ τὸν Γέροντά του Ἀρχιεπίσκοπο Λάζαρο, μετωνομασθεὶς εἰς Γεώργιον, καὶ τοῦ ἀπενεμήθη τὸ ὄφριον τοῦ «Ἠγουμένου», ἡ δὲ περιοχή τῆς Νοτίου Ὀσσετίας, μετὰ τὴν αὔξησι τοῦ Κλήρου, ἀπετέλεσε ἰδιαίτερη Ἐκκλησιαστικὴ Περιφέρεια.

Τὴν ἐποχὴ αὐτὴν, ἐξ αἰτίας τῆς συγχύσεως καὶ διαιρέσεως, ἡ ὁποία ἐξέσπασε στοὺς κόλπους τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς καὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς Αὐτὴν ἐντὸς Ρωσίας, ἡ Περιφέρεια τῆς Νοτίου Ὀσσετίας ἀπέμεινε οὐσιαστικῶς ἄνευ ἀρχιερατικῆς καλύψεως καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισε ἡ ἀναζήτησις ἐτέρας γνησίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς.

Μέσω τοῦ Ἱερέως τῆς ἰδίας περιοχῆς π. Ἀλεξίου Ἀριστίνωβ, ἐλληνικῆς καταγωγῆς, ἔγινε γνωριμία μετὰ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων καὶ τελικὰ ὑπεβλήθη αἴτησις ὑπαγωγῆς εἰς Αὐτὴν κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 2003, ἡ ὁποία καὶ ἔγινε ἀποδεκτὴ.

Τὸ ἴδιο ἔτος, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ αὐτὴ Περιφέρεια ὠργανώθητε ὡς «Ὀρθόδοξος Ἐπαρχία Ἀλανίας», τὸν δὲ Νοέμβριον τοῦ 2003 ὁ π. Γεώργιος, κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπισκέψεώς του στὴν Ἑλλάδα, ἔλαβε ἀπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Κυριανὸ τὸ ὄφριον τοῦ Ἀρχιμανδριτοῦ καὶ ὠρίσθητε ὡς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπαρχίας αὐτῆς.

Ἀξίζει δὲ νὰ σημειωθῆ, ὅτι ὁ π. Γεώργιος ἐτιμήθη τρεῖς φορὲς διὰ παρασημοφορήσεως

ἀπὸ τὴν Κυβέρνησι τῆς Νοτίου Ὀσσετίας, ἀκόμη δὲ καὶ ἀπὸ τὴν Ρωσία, γιὰ τὴν αὐτοθυσία καὶ αὐταπάρνησί του στὴν διακονία τοῦ λαοῦ.

Κατὰ τὸ τριετὲς διάστημα τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Ἐπαρχίας Ἀλανίας στὴν Ἱερά Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων, ἐπισκέφθηκε τὴν περιοχὴ αὐτὴ τρεῖς φορές, ὡς ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ὁ ὁποῖος καὶ διέγνωσε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἄμεσο ἀνάγκη καλυτέρας ὀργανώσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας αὐτῆς, διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πρωτεργάτου αὐτῆς π. Γεωργίου στὸν ἐπισκοπικὸ βαθμὸ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο καὶ ἐπετεύχθη τελικῶς.

* * *

• **Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Ἀλανίας κ. Γεώργιος**, ἄν καὶ νέος στὴν ἡλικία, διακρίνεται γιὰ τὸν ἔνθεο ζῆλο του, ὡς καὶ γιὰ τὴν πείρα, τὴν σύνεσι, τὴν διάκρισι καὶ τὴν γνώσι, καθὼς καὶ γιὰ τὴν βαθεῖαν πίστι καὶ ἐλπίδα του στὸν Θεό, τέλος δὲ καὶ γιὰ τὸ μαρτυρικὸ του φρόνημα· ὅλα τὰ γνωρίσματα καὶ χαρίσματα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ ἐχέγγυο γιὰ μία θεάρεστη διακονία καὶ παροχὴ Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας καὶ Ὁμολογίας σὲ μία καταπονημένη, ἐμπόλεμη, διαφιλονικούμενη καὶ διεκδικούμενη ἐθνικῶς καὶ ἐκκλησιαστικῶς περιοχῇ!...

Οἱ προσευχῆς μας πρέπει νὰ τὸν στηρίζουν καὶ θὰ τὸν στηρίζουν!

Λόγος Χειροτοντήριος Σεβασμ. Ἐπισκόπου Ἀλανίας κ. Γεωργίου

Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!

«Τοῖς πᾶσι χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν, καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλαι τὸ πεφυτευμένον, καιρὸς τοῦ ἀποκτείνειν καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι, καιρὸς τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομεῖν, καιρὸς τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι, καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι, καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους».

(Ἐκκλῆσ. γ' 1-5)

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα κ. Κυπριανέ,
Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
σεβαστοὶ Πατέρες, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί·

Τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός, λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος!

Εἶναι ἡ δευτέρα χιλιετία ἀπὸ τότε ποὺ οἱ πρόγονοί μας Σκύθαι καὶ Σαυρομάται ἐδέχθησαν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Ἀνδρέαν τὸν Πρωτόκλητον καὶ ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Ματθαῖον. Τὸ πνευματικόν τους ἔργον ἦσαν αἱ ἔνδοξοι Ἐκκλησίαι τῶν Σκυθῶν καὶ Σαυροματῶν, αἱ ὁποῖαι ἔδωσαν πλῆθος Ἁγίων τιμωμένων ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Οἱ Πατέρες μας, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, παρέδωσαν εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν, τοὺς Ἀλανοὺς - Ὀσσετίους, τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν. Ἡ ἔνδοξος Βασιλεία τῶν Ἀλανῶν ἦτο ἐπὶ πολλὰς ἑκατονταετίας σύμμαχος τοῦ Βυζαντίου, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἀκόμη τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου, καὶ πολλὰς φορές ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τῶν Ὁρθοδόξων

Βυζαντινῶν εἰς τὰς δυσκόλους δοκιμασίας τῶν ἀπὸ μέρους τῶν Νορμανδῶν, Σελτζούκων, Λατίνων καὶ Τούρκων· καὶ τελικῶς, εἶχε τὴν ἴδιαν τύχην μὲ τὸ Βυζάντιον...

Ἡ Βασιλεία τῶν Ἀλανῶν εἰς τὸν Καύκασον, ἀπὸ τὴν Μαύρην θάλασσαν μέχρι τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ ἀπὸ τὰ νότια τῆς Ρωσίας μέχρι τῆς Γεωργίας, εἶχε τὰ ἴδια ὄρια μὲ αὐτὰ τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἀλανῶν. Ἡ Μητρόπολις αὐτὴ ἦτο ἐπιφανῆς καὶ μάλιστα μεταξὺ τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ Μητροπολιτῶν, προκειμένου νὰ ἀνυψωθῆ ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία εἰς Πατριαρχεῖον, ὑπάρχει καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ τελευταίου Μητροπολίτου Ἀλανίας Παχωμίου.

Ἀπὸ τὰς φρικτὰς ταραχὰς καὶ ἐπιδρομὰς τῶν Τατάρων, τοῦ Ταμερλάνου, τῶν Τούρκων καὶ τῶν Περσῶν, τελικὰ ἡ Βασιλεία τῶν Ἀλανῶν ἔπεσε καὶ ἡ Μητρόπολις αὐτῆς ἔπαυσε πλέον νὰ ὑφίσταται. Ἀλλὰ ἡ πίστις εἰς Χριστὸν δὲν ἐξηφανίσθη εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν. Οἱ Ἀλανοὶ - Ὅσσεπιοι κρυπτόμενοι εἰς τὰς ὄπας τῆς γῆς εἰς τὰ ὄρη τοῦ κεντρικοῦ Καυκάσου, διετήρησαν τὴν πίστιν τῶν πατέρων τους, ἀκόμη καὶ ἄνευ πνευματικῶν ὁδηγῶν καὶ κλήρου.

Διὰ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ, ἡ Ὁρθόδοξος Ρωσία ἐβοήθει τοὺς ὁμοπίστους Ἀλανοὺς - Ὅσσετίους νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἐθνικὴν Ἐκκλησίαν τους καὶ νὰ ἐλκύσουν τὸν λαὸν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ὅμως, ἦλθαν τὰ γνωστὰ δύσκολα ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως, τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς Θεομαχίας καὶ ὅλα τὰ ἔζη τῆς πρώην Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας ἔπεσαν εἰς τὸ σκότος τοῦ ἀθεϊσμοῦ.

«Εἶπεν ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός» (Ψαλμ. ιγ´ 1).

Καὶ ἡ ἀφροσύνη αὕτη κατέστρεψε τὴν πνευματικὴν ὑπόστασιν τοῦ λαοῦ τῶν Ἀλανῶν - Ὅσσετίων. Ὁ Κληρὸς ἐξηφανίσθη, οἱ Ναοὶ καὶ αἱ Μοναὶ κατεστράφησαν καὶ τὸ μεγαλύτερον κακόν: ἐδηλητηριάσθη ἡ ψυχὴ πολλῶν γενεῶν τοῦ

λαοῦ... Καὶ τοὺς καρποὺς τῆς ἀφροσύνης αὐτῆς δρέπομεν μέχρι καὶ τῆς σήμερον εἰς ὅλην τὴν Ρωσίαν καὶ εἰδικῶς εἰς τὸν Καύκασον, ὅπου μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς στιγμῆς ῥέει αἷμα!...

Ἡ ἔλλειψις πνευματικότητος δηλητηριάζει τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ δίδει καρποὺς ἀνομίας, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν θλίψιν καὶ τὴν ὀδύνην. Ὁ λαὸς μου ζῆ μὲ τοὺς λόγους τοῦ Προφητὰνακτος Δαβίδ: *«Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με· ῥῴσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν»* (Ψαλμ. νη´ 2-3).

Εἰς τὰς θλίψεις καὶ ὀδύνας, αἱ ὁποῖαι ἐπέπεσον ἐφ' ἡμᾶς, ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδιά ἤρχισεν νὰ ἀναζητῆ αὐτὸ, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν ἤμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη καὶ παρηγορία, δηλαδὴ τὸν Θεόν, Αὐτόν, ὁ Ὅποιος ἔσωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν, τοὺς ὠδήγησε καὶ τοὺς ὑπεστήριξε!...

Μέσα εἰς τὰ βάσανα τῶν πολλῶν, τῶν παθημάτων καὶ τῶν στερήσεων, ἤρχισα καὶ ἐγώ, ὅταν ἤμουν 19 ἐτῶν, νὰ ἀναζητῶ ἕνα Ποιμένα, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπεθύμει νὰ βοηθῆσιν τὸν λαόν μου.

«Τοῖς πᾶσι χρόνος καὶ καιρὸς...» (Ἐκκλ.σ. γ´ 1).

Καὶ οὕτως, ἐν ἔτει 1992, ὁ μακαριστὸς πλέον Ἀρχιεπίσκοπος Λάζαρος (Ζουρμπένκο) τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ἀνέλαβε τὸν πόνον τοῦ λαοῦ μου ὡς ἰδικόν του καὶ κατέβαλε πολλὰς προσπάθειας διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς πνευματικῆς ζωῆς διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν σωτηρίαν τῶν εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐδημιουργήθησαν αἱ πρῶται Ἐκκλησιαστικαὶ Κοινότητες εἰς τὴν πολυπαθῆ Νότιον Ὅσσετίαν.

«Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα, διὰ τοῦτο οὐ φοβηθώμεθα» (Ψαλμ. με´ 2-3), μᾶς παρηγορεῖ ὁ Ψαλμωδὸς Δαβίδ, καὶ οὕτως ἤρχισαν πολλοὶ νὰ ἀναζητοῦν τὴν παρηγορίαν εἰς τὸν Χριστόν, ὁ Ὅποιος εἶναι καταφυγὴ καὶ δύναμις.

✠ “Ὁμως, ἀλλοίμονον, ὁ ἐχθρὸς δὲν καθέυδει καὶ τὰ σοβαρὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα διαταράσσουν μέχρι σήμερον τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς καὶ τὸ σχίσμα ἐντὸς αὐτῆς ἐν Ρωσίᾳ, ἠνάγκασαν ἡμᾶς νὰ ἀναζητήσωμεν Ἱεραρχίαν, ὑπὸ τὸ ὄμορφρον τῆς ὁποίας θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἐργασθῶμεν εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Χριστοῦ ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοίᾳ.

Ὅντως, σοφὰ λέγει ὁ Ἐκκλησιαστικὸς «τοῖς πᾶσι χρόνος καὶ καιρὸς»!...

Τὸ βλέμμα μας καὶ πάλιν στρέφεται πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ἱεράρχας, καὶ ὅπως εἰς τοὺς παλαιούς καιρούς ὁ Ἅγιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Νικόλαος ὁ Μυστικὸς ἀνέλαβε τὰς δυσκολίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀλανῶν, οὕτω καὶ τώρα τὴν φροντίδα αὐτὴν ἀναλαμβάνει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, μὲ τὰς προσευχάς, τὴν συμπαραστάσιν καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκομαι ὁ ὑποφαινόμενος τώρα ἐδῶ.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς διδάσκει: *«Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε»* (Μαθ. ζ' 7). Οὕτω καὶ ἡμεῖς, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Σωτῆρος, μετὰ πολυχρόνιον ἀναζήτησιν, εὐρήκαμεν ἐπὶ τέλους γαλήνιον λιμένα, ὅπου συναντῶμεν συμπάθειαν, εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ χριστιανικὴν φροντίδα!...

Εἰς ἐμὲ ἀνατίθεται ἓνα ἅγιον, ἀλλὰ καὶ βαρύτατον φορτίον, νὰ κατασταθῶ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν Νότιον Ὁσσετίαν, ἡ ὁποία σπαράσσεται ἀπὸ πόλεμον καὶ ἐθνοκτονίαν, καὶ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ζωντανή, ἔντονος καὶ διορατικὴ ἀρχιερατικὴ δραστηριότης, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:

«Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίσπῃθι εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπιπωρεύουσι διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπίσονται» (Β' Τιμοθ. δ' 2-5).

Ἐγὼ δέ, ὡς ἀσθενὴς πρόσφυγξ χωρὶς δυνάμεις, διότι εἶμαι ἀδύνατος, ἔχω μόνον ἓνα ὄπλον: ἐλπίδα εἰς τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν!

Καὶ τώρα, τολμῶ νὰ Σᾶς παρακαλέσω, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, πατέρες, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, μὲ τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:

«Τὸ λοιπὸν, προσέυχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχη καὶ δοξάζεται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς» (Β' Θεσσαλ. γ' 1).

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα κ. Κυπριανέ, ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τοῦ Χριστοῦ·

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν καὶ ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύετε εἰς ἐμὲ τὸν ἀσθενῆ, διὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ καταστάσεως τῆς ἡμετέρας ἀναξίτητος εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν διακονίαν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κατ' αὐτὴν τὴν ὄντως ἱστορικὴν στιγμήν, ἐπικαλοῦμαι τὴν βοήθειαν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Μαρίας, εἰς τιμὴν τῆς Ὁποίας εἶναι ἀφιερωμένος ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς ἡμῶν, ἔνθα εὐρίσκεται καὶ ἡ θαυματουργὸς μυροβλύζουσα Εἰκὼν Αὐτῆς, τὴν βοήθειαν τῶν Ἁγίων Μαρτύρων - Πριγκίπων τῆς Ἀλανίας Σάλβα, Ἐλισμπάρ καὶ Μπίντζι, τὰ ἱερὰ Λείψανα τῶν ὁποίων εὐρίσκονται ἐπίσης εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναόν μας, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ Ἁγίου Φωτιστῶν Ἀλάνου καὶ Γκόαρ, τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν Ἰωάννου Μαξιμοβιτς καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως, οἱ ὁποῖοι προστατεύουν τὴν πόλιν Τοχίνβαλι, πρωτεύουσαν τῆς Νοτίου Ὁσσετίας, ὡς καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνασυστάσεως τῆς ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἀλανίας.

Ἐνισχύσατε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!...

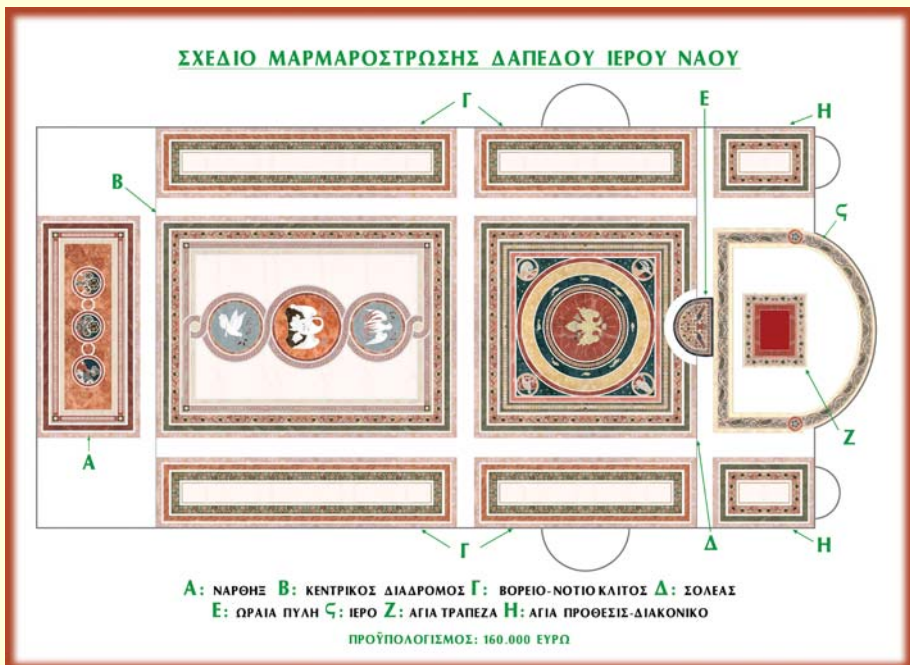
Προϋπολογισμὸς ἐργασιῶν

- Ἐνδοδαπέδια Θέρμανσις: € 18.000
- Γύψινη Διακόσμησης: € 22.000
- Μαρμαροστρώσις Δαπέδου: € 160.000

• Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται
μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στὴν διεύθυνσι:
Ἱερά Μονή Ἁγίου Κυπριανοῦ,
Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10,
ΕΛΛΑΣ

- ἢ κατατίθενται στοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς λογαριασμῶν μας στὶς Τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013, ALPHA: 105-00-2002-015587, ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68,
ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 0026-0273-95-0100391131, καὶ NOVA: 0002928036.

← Εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ ἐνδυναμώη τὴν ἡμετέραν ἀναξίτητα, ὥστε νὰ δικαιώσω τὴν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύουν εἰς ἐμέ, καὶ νὰ αὐξήσω τὴν Χάριν, ἡ ὁποία δίδεται εἰς ἐμέ διὰ μέσου τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων, οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ δόξαν τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν! □

Πνευματικὲς Νουθεσίαι τοῦ Ὁσίου Γέροντος Παχωμίου τοῦ ἐν Χίῳ*

Ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι ἀπὸ τῆς ἱεραῆς Κοιμήσεως Αὐτοῦ († 14.10.1905)

* Τοῦτο καὶ μόνον εἶναι, Κύριε, φώτισόν με νὰ γνωρίσω τὸ θέλημά σου, καὶ δώσε μου ἰσχὺν νὰ τὸ τελειώσω, οἴμοι τοῦ μιαινοῦ καὶ ἀκαθάρτου.

* Ὅ,τι καλὸν κάνεις εἰς τοὺς ἀδελφούς σου, ὁ Χριστὸς τὸ ἀναδέχεται εἰς τοῦ λόγου του.

* Ὅποιος ἀκούσει κανένα καὶ λέγει κατὰ τοῦ ἄλλου ἀδελφοῦ, ὀπίσω του, καὶ ὑπάγει καὶ τὸ φανερώσει, νὰ εἶναι ἐδῶ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἀσυγχώρητος.

* Πάντοτε νὰ ἐξουθενῆς τὸν ἑαυτόν σου καὶ μὴ δικαιώνεσαι, νὰ ῥίπτῃς τὸ σφάλμα ἐπάνω σου καὶ θὰ ἀναπαύσαι.

* Τὸν κανόνα σου μὲ προσοχὴν μεγάλην νὰ κάμνης.

* Μὲ ἀπλότητα νὰ πορεύεσαι, δηλαδὴ σοῦ εἶπε ἓνας τινὰ λόγον νὰ ὑπομείνης ἢ σὲ ὕβρισην ἢ σὲ ἐξουδένωσησεν, νὰ μὴ ἀνταποδίδῃς ἢ νὰ βαστᾷς κακίαν.

* Νὰ εἶσαι στρογγυλός.

* Νὰ λέγῃς φανερὰ τοὺς λογισμούς σου.

* Μὲ ταπεινώσιν νὰ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ μὲ φυλάξῃ καὶ νὰ μὴ πιστεύω τὸν λογισμόν μου.

* Νὰ φυλάξῃς τὴν προσοχὴν τοῦ νοός σου.

* Προσοχὴ ὀνομάζεται νοός τήρησις, καρδιακὴ φυλακὴ, νῆψις, νοερά ἡσυχία.

* Ὅταν προσεύχεσαι νὰ ἐννοῆς τὰ λεγόμενα.

* Φύλαττε συστολήν, ἢ ὅποια εἶναι ἀνωτέρα τῆς σιωπῆς, συστολὴ δὲ εἶναι νὰ μὴ γελᾷς, νὰ μὴ ἀργολογῆς καὶ νὰ μὴ καταλαλῆς.

* Κανένα πρᾶγμα δὲν εἶναι τὸ νὰ φεύγῃ τις τὴν ἁμαρτίαν ὡς ἡ ἐνθύμησις τοῦ θανάτου.

* Ἀρετὴ χωρὶς ταπεινώσιν δὲν εἶναι ἀρετὴ.

* Ὅ,τι καὶ νὰ κάμῃς, ὅταν δὲν ἔχῃς ταπεινώσιν, καὶ κυρίως ἀγάπην, δὲν εἶναι τίποτε.

* Ἡ ταπεινώσις εἶναι νὰ μὴ ἔχῃ τις κακίαν, μὲ κανένα.

* Πάντοτε νὰ λέγωμεν τὴν εὐχὴν, ὅπου κι ἂν εἴμεθα.

* Ὅταν μέμφεσαι τὸν ἑαυτόν σου μὴ φοβᾷσαι νὰ πλανηθῆς.

* Ὅχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

* Νὰ εἶμαι ἔτοιμος πάντοτε διὰ τὸν θάνατον, ὡσὰν νὰ εἶναι ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ζωῆς μου, οὕτω νὰ πορεύωμαι.

* Νὰ λέγω τὴν εὐχὴν ταπεινὰ ὡς εἰς αὐτὴ.

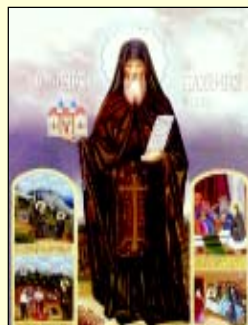
* Νὰ προτιμῶ τοὺς μεγαλυτέρους μου πάντοτε.

* Νὰ κόπτω τὸ θέλημά μου, ὅταν μοῦ ἔρχεται ὁ λογισμὸς νὰ ἰδῶ τι, ἐγὼ νὰ μὴ βλέπω ἢ εἰπὲ τοῦτον τὸν λόγον νὰ μὴ τὸ λέγω.

* Ἀκαταπαύστως νὰ μέμφωμαι τὸν ἑαυτόν μου.

* Ὅταν σὲ ἐπαινοῦν νὰ μὴ τοὺς πιστεύῃς, διότι σὲ καταρῶνται.

* Ἀδύνατον εἶναι εἰς ἐκεῖνον, ὅπου πασχίζει ἐν ἀληθείᾳ νὰ σωθῆ, νὰ μὴ τὸν ἐλεῆσῃ ὁ Θεός.

(*) Ἀντωνίου Ν. Χαροζόπου, Ὁ Γέροντας Παχώμιος - Ἰδρυτὴς τῆς Ἱεραῆς Σκήτης τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Χίου (1839-1905), σελ. 189-194, Ἀθήνα 2003.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2006

Κατὰ τὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον

α. Κυκλοφορεῖ τὸ «Ἐγκόλιον Ἡμερολόγιον 2006 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων», μὲ νέον ἐξώφυλλον καὶ ἐν πολλοῖς ἀνανεωμένην μορφήν, μὲ τὰ ἐξῆς περιεχόμενα:

- Ἐγκύκλιος νέου ἔτους: «**Ἐῤῥεθθα** “**ἐκλεκτοὶ ταξιδιώται**”;».
- Κυριακοδρόμιον, Ἐορτολόγιον, Νηστειοδρόμιον.
- Διοικητικόν, ἤτοι Συνοδικὴ ὀργάνωσις καὶ διάρθρωσις, Ἐπισκοπαί, Ἀρχιερεῖς, Ἱεραποστολικαὶ Κοινότητες, Κατάλογος Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν, Κληρικῶν, ποιμαντικῶν δραστηριοτήτων, ἐκδόσεων, ὀπτικοακουστικῶν παραγωγῶν καὶ ἐν γένει στατιστικῶν στοιχείων, ὡς ἐπίσης καὶ πλούσιον ἔγχρωμον φωτογραφικὸν ὕλικόν.
- Ἐκδοσις, ὅπως πάντοτε, ἰδιαίτερος προσεγγμένη, ἐνημερωτικῆ, πρακτικῆ καὶ καλαισθητοῦς.

• **Τετραχρωμία** • **Σελίδες:** 128 • **Σχῆμα:** 10×14 ἐκ. • **Τιμή:** € 3.

• **Ἐπενθυμίζουμε**, ὅτι κυκλοφορεῖ, ὅπως παρουσιάσαμε στὸ προηγούμενον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας, καὶ ὁ «**Ἡμεροδείκτης 2006**», μικροτέρου μεγέθους καὶ ὀλιγοσέλιδος (σελίδες: 32, σχῆμα: 8×12 ἐκ.), μὲ ἔμφασι στὸ Ἐορτολόγιον, Κυριακοδρόμιον, Νηστειοδρόμιον καὶ ἐνδείξει τῶν Ἀγιογραφικῶν Ἀναγνωσμάτων τῶν Κυριακῶν τοῦ ἔτους.

• **Διατίθεται** ἐπίσης καὶ τὸ βελτιωμένον «**Ἡμερολόγιον Τοῖχον 2006**», ἰδιαίτερα χρήσιμο γιὰ τὴν μεθοδικότητά του, τὴν ἀκριβῆ καὶ κατατοπιστικὴ ἡμερησία παράθεσι ἐνδείξεων περὶ νηστείας, ὡς καὶ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Εὐαγγελικῶν Ἀναγνωσμάτων ὅλου τοῦ ἔτους, ἐπίσης δὲ καὶ μὲ ἄλλα ἐνδιαμέσως κείμενα οἰκοδομητικά.

- Χρήσιμος «σύμβουλος» γιὰ κάθε πιστὸ μέλος τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὁποῦ ἡ ζωὴ καθοδηγεῖται καὶ καθαγιάζεται ἀπὸ τὸν λειτουργικὸν κύκλον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους.
- Ἐπιμέλεια, ἠλεκτρονικὴ στοιχειοθεσία καὶ σελιδοποίησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.
- Τιμᾶται: € 4.

■ Μία πολὺ ἐπίκαιρος καὶ ἀξιόπρῶτος ἐκδοσις

Κ.Γ. Παπαδημητράκοπουλου

«**ΟΧΙ** στὰ Χριστούγεννα τῆς Παγκοσμιοποίησης καὶ τῆς Νέας Ἐποχῆς»

■ **Τὸ νέο** αὐτὸ βιβλίον τῶν γνωστῶν ἐκδόσεων «Φωτοδότες» εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπίκαιρον, ἐφ' ὅσον καταγράφει ἀναλυτικὰ στίς 146 σελίδες του «αὐτὰ ποῦ ὅλοι μας, λίγο ὡς πολὺ ἔχουμε ἀντιληφθεῖ ὅτι συμβαίνουν στὴν ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων», τὰ ὁποῖα ὁμως δυστυχῶς δεχόμεθα ἐνίστε παθητικὰ καὶ ἀδιαμαρτύρητα.

■ **Ἡ μεγάλη** Ἐορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ὡς καὶ ὁ κύκλος τοῦ Ἁγίου Δωδεκαμήρου, δυστυχῶς ἔχει μετατραπῆ σὲ «ἐμπόρευμα»: ἔχει διακοσμηθῆ μὲ «παγανιστικὰ καὶ εἰδωλολατρικὰ στοιχεῖα» κατῆντησε «τελείως κοσμικὴ γιὰ τοὺς πολλοὺς, ἀκόμη δὲ καί... ἐξωτικῆ» τὸ λυτρωτικὸ Τῆς μῆνυμα συμπνίγεται, καλύπτεται καὶ ἀκυρώνεται μὲσω τῆς ἀκράτου ἐκκοσμικεύσεως.

■ **Γίνεται** ἰδιαίτερος καὶ τεκμηριωμένος λόγος γιὰ τοὺς διάφορους παράγοντες καὶ τὰ μέσα ποῦ χρησιμοποιοῦνται, προκειμένου νὰ ἀλλοιωθῆ ὁ πνευματικὸς χαρακτήρας τῆς Ἐορτῆς («ῥωραία ζωὴ», «Ἡρωδισμός», «μαγεία τῶν Χριστουγέννων», «χριστουγεννιάτικο δένδρον», «μαγικὲς πρᾶσινάδες τῶν “γκί” καὶ “οὐ”», «ἀγαπημένος “Αἱ Βασίλης», «χαρὰ καὶ “πνεῦμα” τῶν δώρων», «μαγικὲς στιγμὲς τῆς χαρτοπαίξις», «τὰ ...ἄλλα κάλαντα», «ρεβεγιόν»...).

- Διατίθεται καὶ στὴν Ἐκθεσι τῆς Μονῆς μας.

